

S'Arenal de Mallorca

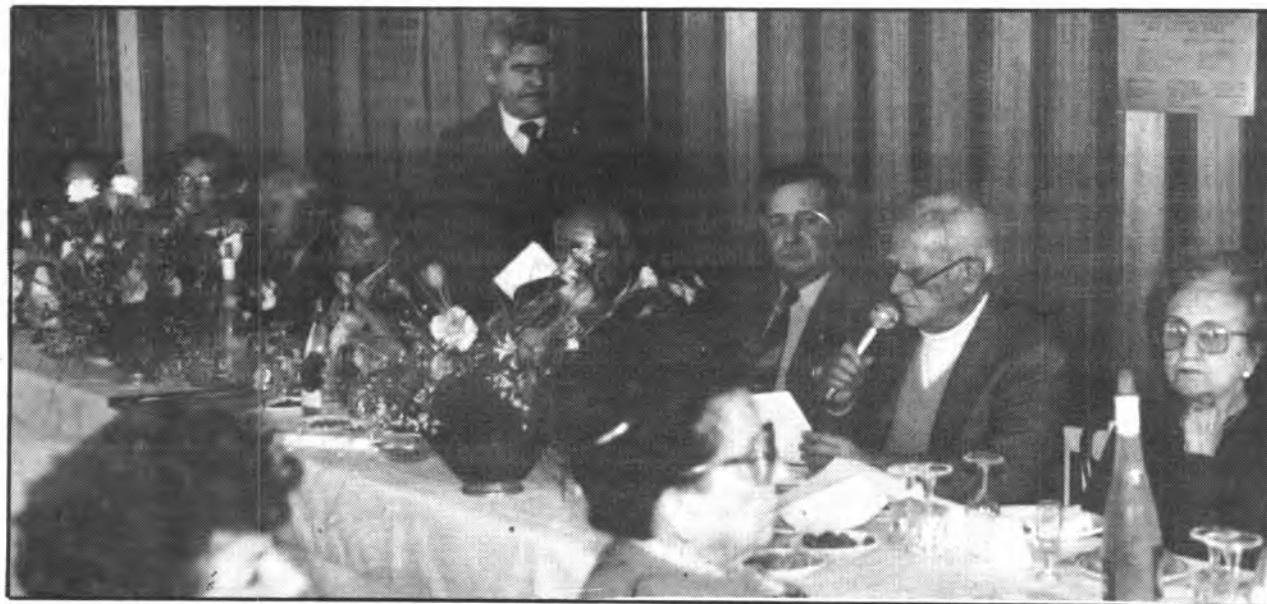
Publicació independent de la comarca de S'Arenal.
Edita: Associació de Veïnats.
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit.
DIPÒSIT LÈGAL
PM 473-80.
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres, 132.
Apartat de Correus, 124 -
07600 - S'Arenal de Mallorca.
Telèfon: 265005.

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

ANY. VII. 119

15. DE MARÇ DE 1987

PREU 75 PTES.

Emotiva II Trobada d'Arenalers Antics

Dins un ambient de grata camarederia i entranyables records, amb molts de detalls plens d'emoció es va celebrar dissabte passat, la "II Trobada d'Arenalers Antics", sota l'organització de l'Associació de Veïnats de S'Arenal, que presideix en Toni Martí.

Fou un èxit complet. Només lamentar que un parell de dotzenes de persones que havien dit que hi assistiren, a darrera hora es despuntaren. Ells, solament ells, es perderen poder disfrutar d'un dinar molt bo, emperò lo millor fou l'amistat de tots, els detalls d'alegria que es varen produir al llarg de dues llargues hores de reunió al Club Nàutic Vell, al carrer de Miramar, on per part del regent Josep Gual, es

trobaren moltes facilitats. Aixímateix es va dir que algunes persones no acudiren per no haver de pagar mil-vuit-centes pessetes per persona. Però és que el dinar era molt bò. I això també compta.

PARLAMENTS I ASSISTENCIA D'AUTORITATS

El batle de Lluçmajor, Antoni Zanoguera i el regidor ciutadà Joan Fageda, assistiren al dinar, presidint junts a Joan Perelló, delegat de l'alcaldia i el ciutadà Toni Martí, president de tota l'organització.

Antoni Galmés Riera, folklorista i escriptor, fou l'encarregat de dir un pregó. Fou meravellós, perquè don Toni parlà de moltes coses totes relacionades

amb S'Arenal antic i enllaçat amb S'Arenal modern. En el pròxim número de "S'Arenal de Mallorca", publicarem el citat pregó, una peça plena d'història i estima a lo arener. Galmés Riera tingué també un emotiu record per a un bon número d'arenalers ja morts i que per una causa o altra són recordats amb sentiment.

Breu parlament d'Antoni Martí per donar entrada al batle de Lluçmajor, Zanoguera, i després a Joan Fageda, que també fou aplaudit, ja que ell es declarà arener de cor.

PREMIS O DISTINCIONS

Foren entregats diferents obsequis. Primer a les dues senyores més antigues, que foren d'entre els

assistens, Aina Sastre Tomàs i Sebastiana Tomàs Montserrat.

Placa als dos homes més antics, d'entre els presents. Foren Rafel Guasp Torrens "Pastilla" i Gabriel Amengual Quetglas "S'Estanyer". També placa de gratitud a Pere Canals de "s'Hotel San Diego", com a testimoni per l'ajuda que sempre aporta a tota manifestació de festa o acte cultural.

FALCONS DE MALLORCA

Aprofitant l'avinentsa de la diada, Sebastià Barceló Barceló, president honorari del "Club Falcons de Mallorca", feu entrega d'un delicat obsequi al batle de Lluçmajor i a Joan

Fagega, per diferents ajudes o col·laboracions tingudes. Agraïm la diferència que tingué amb aquest informador.

FI DE FESTA

També hi va haver fi de festa. Detalls festius que agradaren molt. Actuació de Joan i Tomeu, música i cant, tenint el detalls de cantar per a tots els assistents una composició poètica, feta precisament per estrenar aquella diada, ti-

tulant-la "Trobada Antics Arenalers". Aquests versos els oferim a un altre lloc d'aquesta revista.

Actuació del còmic local, el jove Llorenç Pou, el qual aixímateix fou molt aplaudit. Magnífica intervenció del "cantautor" Antoni Joan, acompanyat de Joan i Tomeu. Dedicació d'una jota a Antoni Galmés, que ell, agrai amb breus paraules.

En definitiva, una diada alegre, una diada que cada any s'hauria de repetir.

En Lorenzo Pozo, el jove que contà acudits en castellà a la "Trobada d'arenalers antics", dissabte passat, va tenir ben poc èxit. La gent no l'escoltava i seguia amb la seva conversa amb els veïnats de taula. Es que els arenalers antics tots són mallorquins i no entenen gaire el foraster.

Comentant la feta,

l'amo en Xesc, de l'Hotel Iris, ens contava que els anys trenta només hi havia un foraster a S'Arenal. En Pep Dimas, que havia estat a la guerra de Cuba. Ara, n'hi ha molts, però no són antics a S'Arenal.

S'han començat els fonaments de la primera edificació a la Urbanització Sa Torre de S'Arenal. Una

Xafarderies

Tomeu Sbert

bona urbanització aquesta, que vol ésser la millor del Terme.

Allò que sí va agradar, i molt, i que arrencar aplaudiments fervorosos, fou la cançó feta i cantada p'en Joan i en Tomeu de S'Arenal. Una cançó que ha de passar a l'història. A l'his-

tòria de S'Arenal.

Les festes de Carnaval anaren molt be enguany i el temps va acompanyar. La gent, de cada dia se disfressa més i més be i això és positiu. La carroça de la associació de veïnats representava la sala de sessions de l'Ajuntament de

S'Arenal, i fou molt aplaudida.

La carroça de Ca Ses Monges va guanyar el primer premi de 100.000 ptes. S'ho havia guanyat, perquè havia duit molta de feina.

La carroça de l'Ajuntament de S'Arenal, també va desfilar per Ciutat el dia de Sa Rua. No cal dir, que va aixecar molts de co-

mentaris. Tanmateix els arenalers aquest dia eren a jugar a petanca, a futbol o a veure el Reial Mallorca, i no pogueren venir amb sa carroça. L'acabarem d'omplir de turistes aragonesos de davers Ca'n Pastilla i en sho passarem tots molt bé. L'any que ve, en tornarem a fer una de carroça perquè és de lo mes divertit.

Telèfons útils a S'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	727744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13'30 i 15'00)	727643-727644
Bombers	281250-290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla	264040
Polícia Nacional	091
Polícia Municipal	092
Polícia Municipal de S'Arenal	490503
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	255440

A la part de Llucmajor

Ajuntament	660050
Oficina de S'Arenal	264071
Bombers	660756
Polícia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Ràdio Taxi	263080
Parròquia	263265
Aigua potable a domicili	261426
Associació de Veïnats	265005
Grucs Sampol	264193
Servici Municipal d'aigües Sosegur	262493

Aquest periòdic surt cada quinze dies. Se pot trobar als quioscos de S'Arenal, Ca'n Pastilla, Es Coll, Son Ferriol i Sant Jordi. Subscriviu-vos-hi

BOLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 900 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

☐ Comptat Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al Camí

Canteres, 132, S'Arenal.

Enquesta sociolingüística a la població de Mallorca

El Mirall

anglès	53%
francès	15%
castellà	14%
alemany	9%
d'altres	9%

La segona llengua segons els mallorquins

	bé	bastant	poc	gens
diu que sap llegir en català	25%	28%	41%	17%
diu que hi sap escriure	4%	8%	27%	41%
diu que coneix la literatura en català	4%	11%	43%	41%

Coneixement del català

els han dit:	han estat insultats	han sentit insultar	total dels que han estat insultats o n'han sentit insultar d'altres
"hable en cristiano"	39	24	64
"hable la lengua del imperio"	7	12	15
"hable en español"	48	20	68
"si eres español, habla en español"	26	14	65
"no seas polaco"	20	11	31
"no ladres"	11	8	19
d'altres de semblants	5	1	6

Insults rebuts per parlar en català

CONCLUSIONS

1.—La llengua catalana és la llengua pròpia de Mallorca no només històricament i jurídicament sinó també sociològicament si ens atenim al fet que tres quartes parts de la població adulta parla en català.

2.—La comunitat lingüística catalana és la comunitat autòctona: un 94 % dels membres són nascuts als Països Catalans. Per contra, de la població no catalanoparlant tan sols hi són nascuts un 20 %, és a dir, que un 80 % són immigrants.

3.—Cal incrementar la instrucció superior, tot augmentant-ne els recursos i diversificant-ne les titulacions per nivells i per especialitats, en vista del grau d'instrucció que correspon al d'una societat del nivell de desenvolupament econòmic de la mallorquina.

4.—Cal dedicar una atenció preferent a augmentar el nivell d'instrucció, en totes les àrees, de la població mallorquina: escoles d'adults, reciclatges, difusió cultural subvencionada als diaris, emissores, televisió, etc.

5.—És possible una política normalitzadora del català impulsada pels organismes públics, ja que la societat civil mallorquina controla molt més eficaçment que la forastera l'àmbit empresarial.

6.—Si els mallorquins no escriuen en català és senzillament perquè no els n'han ensenyat a l'escola.

7.—Cal introduir seriosament i en profunditat l'ensenyament del català i en català a tots els nivells educatius per tal d'eradicar l'altíssima taxa d'analfabetisme en la llengua pròpia de la població mallorquina.

8.—Cal que l'ensenyament del català i en català sigui obligatori a tots els nivells educatius per als fills dels no catalanoparlants a fi de dur-ne a terme la integració, demanada quasi unànimement.

9.—Cal satisfer la demanda social de l'anglès com a segona llengua dels mallorquins.

10.—Cal suprimir l'artificial sentiment de minorització dels mallorquins per tal que parlin en català als no catalanoparlants; aquest és, a més, el desig majoritari dels immigrants.

11.—Cal fer la propaganda comercial en català (anuncis, rètols...) per tal d'afermar la mallorquinitat de l'establiment i augmentar-ne la clientela.

12.—Cal augmentar la presència ambiental del català als mitjans de comunicació (televisió, ràdio, diaris...) a fi que reflecteixin la realitat social.

13.—Cal una acció decidida dels poders públics i socials orientada a adequar-se al fet que el català és la llengua majoritària i pròpia de Mallorca, ja que la democràcia, o govern de la majoria, encara no ha arribat a servir aquesta realitat sociològica.

14.—Per la novetat que presenta l'enfocament de l'enquesta i a fi de defugir el localisme instam el Consell Insular de Mallorca que ofereixi el mètode i els qüestionaris a altres Institucions dels Països Catalans i les animi a dur a terme una enquesta similar.

15.—Caldria que aquesta enquesta es repetís periòdicament, amb l'objectiu d'estudiar l'evolució de la realitat sociolingüística i ajustar-hi les accions pertinents, i que es fessin estudis semblants per aprofundir en distints àmbits. ■

No voler entendre el català

Un fill meu va trucar a un oftalmòleg, el doctor Aldo Delfín Rosales Marín, del carrer de Balmes, 53, telèfon 318 02 57, per demanar-li hora per a una visita. Li va respondre una senyora que, en sentir que li parlava en català, va dir-li que no l'entenia. El noi li va repetir la demanda, en català, i la «senyora» li va contestar que si parlava en català no li volia donar hora, al·legant que no tenia cap obligació d'entendre'l i que «no me da la gana de aprenderlo». I com que el meu fill va insistir afirmant que tot i parlar-li en català li ho diria a poc a poc per facilitar-li la comprensió, la «senyora» esmentada va penjar l'aparell.

Serem nosaltres, els catalanoparlants, els qui a la fi hauríem d'adoptar comportaments d'intransigència i penjar el telèfon, no dic ja a qui no ens volgués parlar en català (imagineu-vos si mai haguéssim exigut això...), sinó als qui ens neguen el dret a expressar-nos en la llengua pròpia. Però no. El telèfon ens el pengen ells. Nosaltres romanem amb el telèfon a la mà, amb una expressió d'astorament i una mirada indignada; després pensem que sempre ha estat així i ens resignem. El telèfon sempre ens l'han penjat ells. Ens n'haurem de fer el càrrec: érem un poble obert; ara som un poble cobert.

Fins quan hem d'aguantar? Una que n'està farta (Barcelona).

L'esquerra i els ecologistes en contra de la urbanització de Capocorb

J. Clar Coll

Als baixos de la rectoria va ser on hi va haver, segons estava anunciat, la primera de les reunions encaminades a paralitzar i intentar detenir la macro urbanització que, des de fa anys, s'està construint a Capocorb. Una dotzena de persones, totes ells joves, varen respondre a la crida que el PCB havia efectuat mitjançant octavetes. La campanya es durà a terme conjuntament pel PSM, GOB i el PCB; no es descarten mobilitzacions populars contra el que consideren un greu atemptat ecològic i urbanístic en la maltractada marina llucmajorera.

CONTENCIOSOS

Es va fer un ràpid repàs de les nombroses urbanitzacions del nostre terme municipal, fent especial esment de les que han fracassat i en l'excessiva oferta i quasi nulla demanda de

solars. Va quedar clar que el mercat no necessita més urbanitzacions.

El passat mes de gener, l'Audiència Territorial de les Balears va ordenar la suspensió de les obres de la urbanització, en tant no s'hagin solventat nombroses deficiències, com la manca d'aigua potable per a una població de més de 12.000 persones. Igualment, projectada urbanització i, a l'igual que el GOB, varen recórrer contra ella, aconseguint la coneguda sentència ordenant la suspensió de les obres.

Si al GOB i al Col·legi d'Arquitectes s'hi sumen l'oposició i possibles mobilitzacions al poble, el nostre Ajuntament es trobaria entre l'espada i la paret, ja que està compromès a indemnitzar la promotora Cala Cristal, S.A. en cas que no es pogués dur a terme la construcció de la gegantina urbanització.

VEINATGE AMB S'AGUILA

No varen faltar insinuacions sobre l'estrany i impossible veïnatge entre una urbanització de luxe només per a privilegiats i a una possible base o gran quarter militar, amb la qual cosa s'haurien de repartir la poca aigua que hi ha per aquelles terres. Si bé a S'Aguila no s'hi construirà cap tipus d'instal·lacions militars, al menys de

moment, els terrenys de S'Aguila estan classificats pel Ministeri de Defensa com a "d'alt valor estratègic per a la defensa nacional", així és fàcil d'entendre que els militars es reservin el dret d'ocupar, comprar o utilitzar en el moment en què les circumstàncies així ho requereixin, el predi de S'Aguila. Aquest veïnatge va donar peu a pensar fins a quin punt Cala Cristal, S.A. pot seguir endavant amb les obres.

Cercant al diccionari

P.S.M.

Ramón Costa - Manacor

P.- Dinovena lletra de l'alfabet català. Té un so oclusiu, sord ("Sobre tot si s'empra per a dir Partido, en lloc de partit")

S.- Es la nombre vintidós del nostre abecé (Els estranys diuen abecedario, no sé pas el per què, amb el bo i bé de dir i escriure clar que és abecé). Així, amb aquesta lletra, es comença a escriure "siurell" (nostre) "saba" (la de les nostres arrels), "sabó" (que renta millor que el "jabón" en perill de confusió amb "jamón"), "sagí" (que llicsa millor que la "Manteca"). I així podríem seguir, fins que vulguéssim.

M.- Quincena, del nostre abecé. (ja hi tornam a esser!). Així inicia llur nom Mallorca (No la Palma de Mallorca dels madrilenys), com, també, tot quant de qualificatiu porta el nom de mallorquí). Així hi escri-

vim "magenta" (També es fa en castellà, però dit a la nostra mena sona millor).

P.S.M.- Podria voler dir "podem ser mallorquins" o "Poder, sens madrilenysme" o, també, el que crec que vol dir:

PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA. Un poquet llarg, però per a millor aclariment d'altres llocs de l'Estat. Un tant a esquerra ma. No hi cal, ací, el de "partit de fútbol". També pot dir "xapat", tal volta per la partida d'un tal Ferrà.

El de "Socialista", per a no fugir del social que és un intent de transferir als mallorquins el sac ple de nacionalisme.

El mot "Mallorca", per a senyalar el lloc que cal estimar els que de l'esquerra també hi tenen dret (El dret anomenat no té res a veure amb l'esquerra).

Tenís Arenal

SON VERI TELEFONS: 26 38 34 - 26 31 12 Esport Centre

HEM CONSTRUÏT EL PRIMER

SPAK

DE S'ARENAL

PISCINA CLIMATITZADA

SOLÀRIUM

HIDROMASSATGE «JACCUSSI»

MASSATGE TERAPÈUTIC I ESPORTIU

CLASSES DE NATACIÓ PER A NINS I ADULTS TOT

L'HIVERN

SERVICI DE:

Squash-Club

BOWLING Center

- CAFETERIA
- SALÓ SOCIAL
- VESTIDORS

EL ARENAL. OFICINAS, ALMACEN Y EXPOSICION:
Historiador Diego Zaforteza, 3 - Teléfs. 263772 - 260087

LLUCMAJOR. ALMACEN Y EXPOSICION:
Ronda de Migjorn, s/n. - Teléfono 660701

PALMA DE MALLORCA.
ALMACEN Y EXPOSICION: Pol. Son Castelló (La Victoria)
Gran Vía Asima, 1 - Teléfs. 204702 - 204762
ALMACEN: Calle Aragón, 139 - Teléfs. 272356 - 272364

almacenes femenías s.a.

materiales de construcción

Els professionals

IMMIGRANT!

ELS TEUS FILLS SON TAN MALLORQUINS COM ELS FILLS DELS MALLORQUINS, PERO ESTARAN DISCRIMINATS TOTA LA VIDA SI NO APRENEN BE LA LLENGUA CATALANA, PROPIA DE MALLORCA. TU NO ELS HO POTS ENSENYAR, PERO A L'ESCOLA SI

EXIGEIX ESCOLES EN CATALÀ AL TEU BARRI!

El preu de la inconseqüència

El lleó de Flandes i el 30 d'abril

Ernest Sabater - El Llamp

Fa unes setmanes que TV3 ens ofereix la sèrie *El lleó de Flandes*, una sèrie en què podem assabentar-nos de les lluites que al segle XIV mantenien els flamencs contra el seu «senyor natural», el rei de França. Alguns comentaristes s'han estranyat i han fet escarafalls de la presentació maniquea de bons i dolents. Alguns n'han tret conclusions malicioses sobre el fet que sigui precisament «una televisió autonòmica» la que la presenti. Tot era d'esperar. A ningú no li fan estrany les pel·lícules d'indis i el setè de cavalleria o les de la resistència francesa, posem per cas, potser perquè allí passa el que sap tothom que va passar i no en fa cap anàlisi. Que un poble petit i sense independència política planti cara als seus dominadors, els quals el sotmetien a tota mena d'abusos, que aquest s'hij torni, encara que sigui a un preu molt alt i es faci respectar, això ho troben exagerat i maniqueu. Fins i tot tro-

ben que els flamencs són presentats massa bons i angelicals, quan de fet, no és així: hi apareixen cruels quan se'ls ha acabat la paciència.

Les comparacions —necessàries més que odioses— ens poden dur a pensar com els comtats catalans es van independitzar dels francs ja al segle X i com, malgrat tot, al llarg de la història les relacions amb França no han estat pas flors i violes. Els intents d'invasió amb qualsevol excusa (la «croada» contra els albigesos i l'altra «croada» de Felip l'Ardit, al segle XIII amb episodis tan brutals com la crema de la catedral d'Elna amb tots els habitants que s'hi havien refugiat, la guerra dels Trenta anys i la definitiva annexió del Rosselló el 1659, l'intent d'annexió del Principat durant el període napoleònic...) ens han ensenyat prou com es comporta una gran potència. No és estrany que les nostres simpaties va-

gin envers els pobles que s'hi han resistit, sobretot perquè nosaltres mateixos hem caigut sota dues d'aquestes potències: Espanya i França.

Curiosament, aquests mateixos dies s'ha esdevingut l'estrena de l'obra de Joan Oliver *El 30 d'abril* en què, en clau d'humor, se'ns presenta una Catalunya independent el 1930 amb una monarquia parlamentària i que té per veïna una endarrerida República espanyola, mentre es disposa a recuperar les Balears en poder dels anglesos. Aquestes circumstàncies van impedir que l'obra fos representable durant la dictadura franquista i que ara i tot hagi calgut esperar bastant per presentar-la al públic. Algun comentarista ja ha aprofitat l'ocasió per ironitzar sobre la relativitat de la independència, tot preguntant-se, emulant i falsejant Lenin, «independència per a què?». Que un

poble sigui independent —en el grau d'independència relativa que ara i sempre hi ha hagut— no li soluciona, evidentment, els problemes, però li dona les bases per resoldre'ls més per ell mateix, almenys alguns, i sobretot, la independència el manté més o menys ell mateix, ni més ni menys que els altres pobles més o menys sobirans. Pensar que hi ha nacions de primera, que han de ser independents per naturalesa, i d'altres que s'hi han de pensar molt i que potser no els convé és realment estúpid, quan això se sospesa en relació al propi país és ser botifler.

Ja veieu, doncs, com dues obres tan dispars ens han dut a reaccions similars i ens han permès veure-hi una mica més clar, si ho hem volgut. De la història, fins i tot de la història-ficció en podem treure bastant per conèixer més bé la nostra situació. En continuarem parlant.

ASCENSORS

ASPE S A

**MUNTATGE I CONSERVACIO
EL NOSTRE ASCENSORISTA!**

CARRER DE LA MARINETA, 7 - TELS.: 26 62 32 - 54 S'ARENAL DE MALLORCA

**Beber y Comer
SA FOGANYA**

POLLASTRES rostits per menjar o per endur-se'n.
Qualitat en HAMBURGUESES, "PINCHOS" i ENTREPANS.
Carrer Dos de Maig, cantonada Josep M. Quadrado.
Tels. 269017-10 - S'Arenal de Mallorca.

Carrer Blatera, cantonada Escola Nacional SON FERRIOL.

**RESTAURANT
BRASILIA**

**BANQUETS DE BATETJOS, NOCES, PRIMERES COMUNIONS I
FESTES SOCIALS**

AVINGUDA DE BARTOMEU RIUTORT, ENTRE BALNEARIS

112

CA'N PASTILLA - TELS.: 26 01 19 - 26 45 63

Gas Canalitzat

De punta a punta de la Badia.

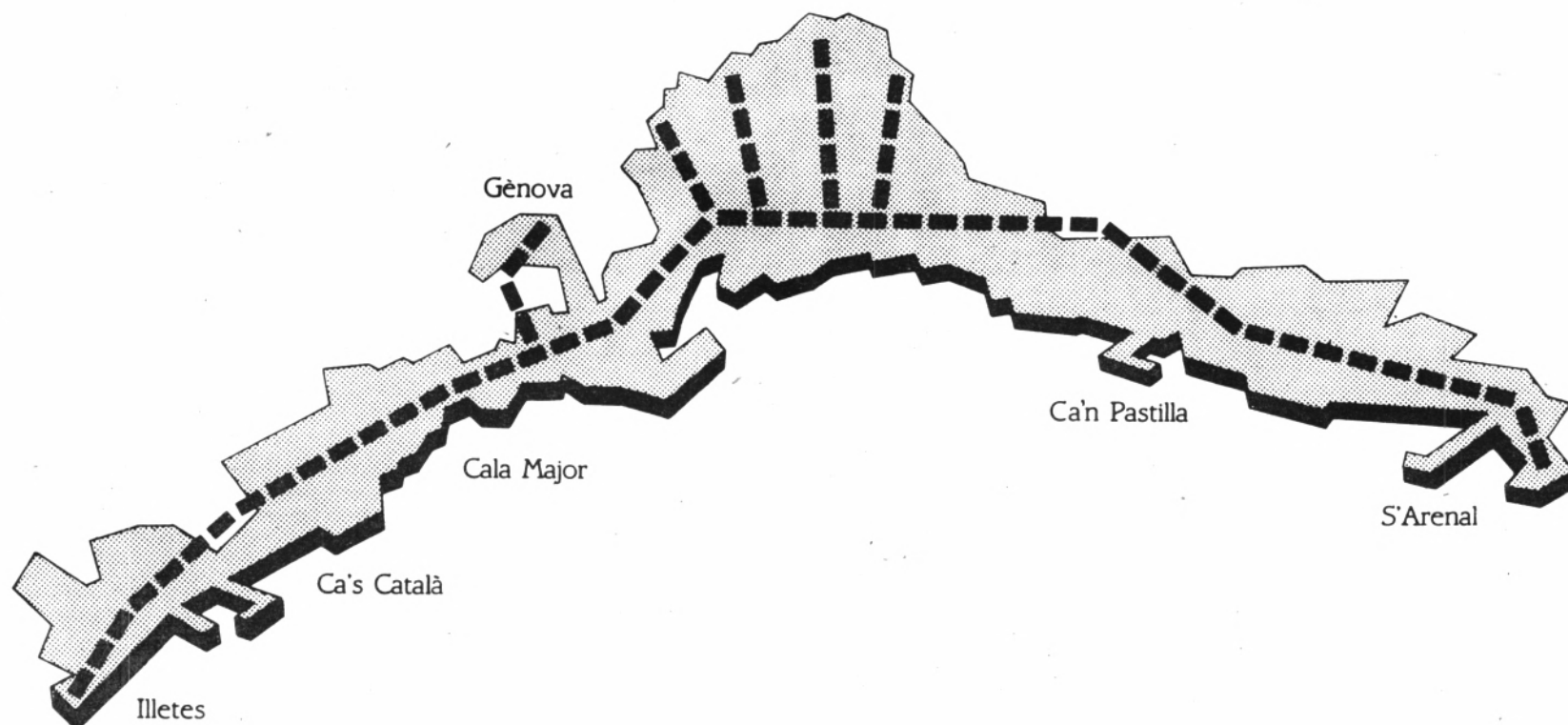
GESA amplia la seva xarxa d'abastiment de Gas Canalitzat de punta a punta de la Badia de Palma. De cap a l'est, fins a Ca'n Pastilla i S'Arenal, de cap a l'oest, fins a Gènova, Cala Major, Ca's Català i Illetes.

Calor per a tot tipus d'aplicacions en la casa, hosteleria, restauració...
El Gas Canalitzat proporciona la millor energia per a aigua calenta, calefacció i cuina.
Es còmode, net, no contamina i és més segur, no són necessaris dipòsits i el seu cost és més econòmic.

El Gas Canalitzat arriba més lluny per així estar més a prop.
A GESA l'assessorament sobre com fer la seva instal·lació de la manera més rendable, d'acord amb les seves necessitats.

Informau-vos a:
GAS I ELECTRICITAT, S.A.
Tels: Palma 46 77 11 - 46 98 62

Calor i Servici

**JOIERIA
RELOTJERIA**

MARINA

CARRER SALUT, 21 - TEL: 26 24 15 -
S'ARENAL DE MALLORCA

FORN CA'N DAMIÀ

Tota classe de pans i de pastissos
Plaça dels Nins, cantonada carr. Militar.

Avinguda Son Rigo, 5.
SUPERARENAL, carrer Tokio, s/n.
Telèfon: 260551 - S'ARENAL DE MALLORCA.

JOIERIA RELLOTGERIA

RIU CHISUN
Centre

Tel. 269815

ESCOLA D'INFANTS
"S'auellet"

GUARDERIA

C/ SANT CRISTÒFOL, 55
S'ARENAL. TEL. 267315

C/ Joaquín Verdagué, 12
Arenal Tel. 26 67 21

Afers de roba

Isabel Bes

Mentre em feia el massatge em digué que el seu marit volia fer-se la vasectomia però que ella preferia lligar-se les trompes. Ja no podia prendre més anticonceptius orals i no volia tenir més fills. El més gran ja tenia catorze anys. No ho volia perquè ella no podria continuar una relació que ja durava quatre anys amb el marit d'una de les seves millors amigues, vaja, la millor, ara, precisament els seus fills eren a casa d'ells, a la costa, passant-hi uns dies.

No puc deixar-ho, ho he intentat però no hi ha manera, no tinc cap raó per enganyar el meu marit que és excel·lent en tots els sentits. Quan faig l'amor amb un no puc dir mai cap nom per por de

confondre'm. Ens trobem sobretot quan el meu marit i la seva dona juguen a tennis. Un dia, pel meu aniversari, em va regalar un ram de roses embolicat per bitllets de cinc mil pessetes i al vespre, al restaurant, va deixar caure una cadena d'or amb un petit brillant amb forma de cor als peus de la taula mentre sopàvem tots quatre, jo vaig fer veure que me la trobava, és clar. També m'ha regalat un abric de marta però el tinc amagat perquè no sé pas com justificar-ho davant del meu marit. El que em sap greu de la lligadura de trompes és que val 100.000 pessetes i a més sembla que no és legal.

Vaig dir-li que es vengués l'abric i així poder-se fer la intervenció. No li va agradar la idea.

Agressió

Andreu Majoral - Es Saig d'Algaïda

Que si ara escarnida i mu-
/da
t'engeguen de la ciutat,
trepjada i desvalguda
des que els reis t'han obli-
/dat.

El poeta mallorquí Marian Aguiló, que va viure al segle passat, ja en la seva obra poètica denunciava l'agressió que aleshores rebia la nostra llengua, el nostre idioma.

Fret d'aquells pocs qui

/t'alaben
sens voler-lo estudiar,
tots confessen que no el
/saben
i el gosen criticar.

El temps ha passat, més d'un segle, i encara l'agressió continua, i, per ventura, encara és més forta.

Nostre desastruc llenguat-
/ge
tres centúries fa que es veu
que els forans ne fan ultrat-
/ge

i els de casa en fan menys
/preu.

Fa déu anys, amb la democràcia, tots creiem que per respecte als drets humans, a la llibertat dels pobles, l'agressió s'acabaria. Amb Franco, als qui no parlàvem 'la llengua del Imperio' ens deien incults i ens obligaven a parlar aquella llengua que a força de bastonades havíem après a les escoles. Els llibres fin i tot resaven que el català, el gallec i l'euskera eren dialectes del castellà.

La democràcia va arribar, han governat l'Estat dues ideologies polítiques diferents i nosaltres estam al mateix lloc, resistint i suportant les agressions.

La Constitució va reconèixer les diferents llengües de l'Estat amb un text ambigu, del qual ara el PSOE en fa l'ús que més li escau.

Mesquinesa desvalguda, dolça llengua qui et coneix? L'ufaner que et ven ajuda t'endogala i t'envileix.

El Sr. Moll, secretari general del PSOE a les Illes, en diferents escrits i manifestacions públiques, ha volgut aixecar la bandera de la defensa de la llengua, com si gràcies a ells encara la parlàssim. Però serveix els interessos d'un partit que governa l'Estat i que ens ofega. Vegem-ne unes mostres:

-El Reglament de Rè-

glam local decretat recentment i que obliga a tots els Ajuntaments a fer les actes i convocatòries de Sessions Plenàries en castellà.

-La inconstitucionalitat d'alguns articles de la Llei de Normalització Lingüística.

-L'ús obligatori del castellà per a dirigir-se als òrgans de l'Estat.

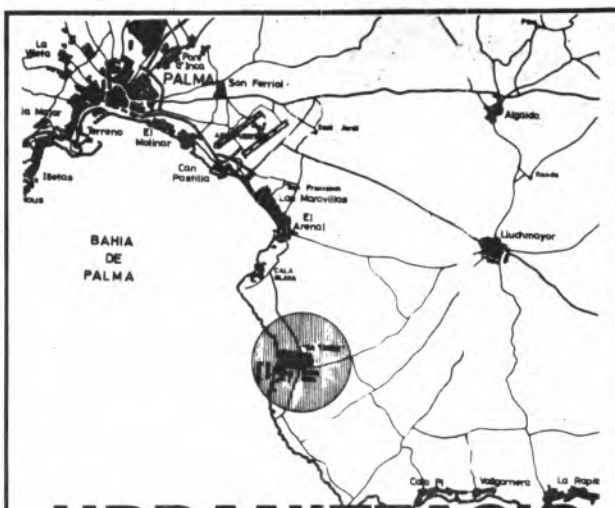
-La sentència dels tribunals de València prohibint l'ús del català a la Universitat.

Moltes i moltes més agressions que sofrim cada dia i de les quals ja no ens adonam (mitjans de comunicació, escola, etc).

Quants pocs són els qui et
/cultiven
i els que t'escarneixen,
/quants!
Fins tots poetes te priven
dels mots propis en llurs
/cants.

La llengua no pot desaparèixer, forma part de "la idiosincrasia de los diferentes pueblos de la nación española", és un element decoratiu, folklòric, que s'ha de guardar. Els americans tenen reserves índies perquè els turistes les puguin visitar. Les altres llengües s'han de conservar però no han de substituir a la dominant, perquè:

Cap nació pot dir-se pobra si per les lletres reneix: poble que sa llengua cobra sa recobra a si mateix.

**URBANITZACIÓ
SA TORRE**

Sortida prolongació autopista.

A la carretera de S'Arenal al Cap Blanc
quilòmetre 7'50.

Venda de solars devora la mar.

Visites: cada dia manco els dimecres.

La cosa nostra

Antoni Serra - El Temps

Bé, ja hi tornam a ser: l'amor és el coneixement de la pròpia terra. Ara no sé qui ho va dir, però és de suposar que va ésser un intel·lectual absolutament orgànic amb infules de petit Gramsci modern, enquestat amb motiu de Sant Valentí.

Una vulgaritat com qualsevol altra, clar, però, què voleu, ¿eh? Hi ha preguntes que no s'haurien de fer mai, encara que només fos per evitar que alguns no mostrassin el llautó, perquè ja em direu si treu cap enlloc això de confondre el cul amb les tempores, les figures amb les llanternes i la terra amb la fufa —m'excús de remarcar l'envelat que se'n deriva, si n'hi ha qualcun que, a més, es posa a dir que la terra és «pàtria». En fi, que tot això deu ser per causa de la planificació familiar i de l'avortament, dic jo. Qüestions vitrenques al màxim, que, entre d'altres, poden tenir la virtut de carregar-se en pantalla tot un programa d'aggiornamento d'imatge.

Els senyors Matutes i Mancha, per exemple, ens van fer a saber —un d'ells, bastant espasmòdicament, diguem-ho així— que l'avortament els repugna les conviccions morals catòliques, apostòliques i vaticanes i que el canvi consisteix a afegir al rebuig un quart supòsit econòmic-social: Espanya («no hay más que una»... «*Raskayú, cuando mueras qué harás tú. / Tú serás un cadáver nada más*», com deia testimonialment Bonet de San Pedro) no es pot permetre el luxe d'avortar perquè de aquí a deu anys la població seria tan envellida, que només hi hauria jubilats. ¡Doncs, sí que són optimistes aquests senyors d'Alianza! Llàstima que no siguin ni la meitat de literaris que el senyor Hartmut Lange, *Das Konzert*, i no hagin previst els avantatges que té, quant a l'avortament, el fet que la vida social es desenvolupi entre cadàvers vivents. ¿Us imagineu dos esquelets, lluent d'argent, fent-se l'amor en una nit de lluna plena?

Però deixem córrer les qüestions serioses i polítiques, que ja compten amb tractadistes acadèmics i sabiuts, i dediquem-nos a altres aspectes més frívols de la nostra vida casolana i inexistente: la cultura, posem per cas.

Aquests dies, i al llarg de setmanes i potser mesos, la Universitat de les Illes Balears —la inexistència existent dins la terra inexistente— dedica un homenatge o, millor dit, fa el reconeixement de l'obra i la persona de Blai Bonet. Heus ací una iniciativa important i necessària. Fa un grapat d'anys —a començament dels vuitanta, si no ho record malament—, es va intentar una cosa semblant a Barcelona, amb Joan de Segarra al front. Però a la terra inexistente, com era d'esperar, va tenir escassa o nul·la repercussió, perquè, malgrat els Països Catalans, i encara que l'aeroport de Son Sant Joan és un dels de més trànsit d'Europa, resultava que

Blai Bonet

la cultura continuava viatjant amb procediments del denou: amb carruatge, tartana o carretó, i si hi arribà, hi arribà tard.

Blai Bonet, l'autor d'*El mar*, de *Mister Evasió*, de *Comèdia*, d'*Els fets*, és l'escriptor solitari de Santanyi. S'ha creat a la mida el món real i el de ficció en aquest petit poble de la Mallorca Oriental i, sullà, lluny de les intrigues i de les competicions de boxa literària, però no aïllat, perquè segueix de prop els rastres literaris més diversos. Blai observa el món i les persones amb una certa sornegueria, molt pròpia de qui té assumida la inexistència.

La novetat és, doncs, que la Universitat s'ha decidit a redescobrir Blai Bonet. Tanta sort, perquè, encara que una flor no fa estiu, en aquestes altures del canvi, és cosa important i d'agrair. I a més, hi ha fet o hi farà participar no poca gent del país perquè analitzi l'obra d'aquest solitari santanyiner: Ramon Barnils, Lluís Alpera, Josep M. Llompert, Xavier Folch... i molts d'altres. L'esforç és considerable, però... sí, hi ha un aspecte que alguns sectors de la cultura consideren negatiu: la manca de projecció de l'homenatge universitari sobre la societat. Hi ha hagut acusacions de sectarisme i declaracions de principis —llegiu, bons desigs— sobre que la Universitat hauria de perdre enclaustrament acadèmic, en aquests casos, i abocar-se més enllà dels murs del pensament controlat.

—És que l'academicisme sovint és sinònim de frivolitat —comentava un estudiant de lletres, pel que vaig veure, tan optimista que pensava que, fora de l'acadèmia, les coses podien ser més serioses.

Sigui com sigui, la bona nova és que la Universitat, més o menys enclaustrada, més o menys acadèmica, ha estat notícia via Blai Bonet. Però també ho ha estat a causa de la dimissió, aparentment sorprenent, del rector Nadal Batlle, barba grisa i esperit viatger.

—He de reconèixer que en Nadal en sap un ou i part de l'altre, de política —em comentava un acadèmic de barret, tan esglaiat per la feta, que no s'hi mirà gens a l'hora de fer servir expressions poc acadèmiques—. Ja ho crec que en sap, ¡i tant! —repetia, com si no se'n pogués avenir.

—¿I què vols dir ara? Jo trob molt normal que en sàpiga...

—Doncs, mira: que estic segur que ha presentat la dimissió perquè el tornin a elegir i demostrar que és el millor.

Me'n vaig guardar com de caure de dir-li que allò que m'acabava d'entimar era una mostra d'escalfor cerebral, molt poc acadèmica, a parer meu, perquè em va semblar que ell també tenia dret a entretenir-se també com qualsevol altre mortal extra-acadèmic.

Fer la nostra localització personal com a terra —entre boires i pluges persistents— es tan difícil o impossible com sempre.

El molt honorable i presumpte president de la Comunitat Autònoma de la Terra Inexistent, Gabriel Cañellas, doctor, no sé si *cum laude*, per la Facultat de Dret de Deusto, s'ha convertit en un viatger pertinaç. Sembla que, també en això, vol imitar el Gran Polonès, diuen. En realitat, passa que ningú no acaba d'entendre què és això de ser ciutadà de la terra inexistente. Vegeu, si no, la missiva que diuen que li ha fet arribar a mans Fernández Albor des de Galícia: «Don Ramon donà vida al gran marquès de Bradomín, catòlic, lleig i sentimental, però vós sou una recreació de don Toni Maura i, per tant, viva imatge municipalista d'evangelitzador d'Espanya» (he de dir que F.A. s'expressava en gallec i que jo n'he fet la traducció. Per tant, les possibles errades s'han d'atribuir únicament a aquest pobre i humil escriptor de província).

Sigui com sigui, Cañellas se'n n'ha anat cap a Irlanda, després de visitar les Açores i no sé quants de llocs més.

El conseller de Cultura, Francesc Gilet (ja ho sabeu, «dos, mejor que una»), de cada vegada més «al loro», ha connectat ràpidament la dèria viatgera del seu presumpte president amb l'onada de mediterraneïtat que ens envaeix i, perfectament assessorat per un director general que és poeta i antòleg (odontòleg, ho arribarà a ser, però més envant) ha declarat que hi anava a cercar els orígens de l'*Odissea*. Sort que aquesta declaració ha produït un esglai momentani i que es va veure tot d'una que el conseller havia tingut un *lapsus memoriae*, confonent en James Joyce amb n'Homer, perquè, si no, s'hauria pogut armar un conflicte de cal déu en el Mercat Comú. Afortunadament també, Cañellas, amb la sornegueria que caracteritza els habitants de la terra inexistente, es clavà un parell de whiskies amb Garret Fitzgerald en una taverna del port de Dublín i exclamà tot feliç:

—«Allons enfants de la patrie...», al cap i a la fi, n'Homer era també un clàssic, encara que tingués una llibreria de vell a París.

I, a poc a poc, tothom ha reprès la tranquil·litat política.

Així i tot, és cert que el corral polític ha anat com remogut aquests darrers dies a la terra inexistente. Temps de felicitat i de dolor, comenten: Joan

March —que no és En Verga, encara que hi està emparentat, sinó l'apotecari clànic— ha estat condemnat pels Tribunals a rectificar unes certes manifestacions que va fer sobre l'Hospital Psiquiàtric, dependent del Consell Insular de Mallorca. I és que el xicot, d'ençà que va perdre la tendresa Galván i es va fer «cañi», va com calent d'orella. D'altra banda, Serra, don Sebastià —el darrer polític feliç—, repica els alls per aconseguir que declarin Cabrera parc natural. Mentrestant, Albertí, don Jeroni, la imatge del pujolisme encara no reeixit a la terra inexistente, va tot lo sant dia d'enquestes, que vénen a ser a hores d'ara com les novenes a Santa Rita, a fi de desbriar «avant la lettre» l'espai polític que ocuparà d'aquí a uns mesos.

—En fi —comentava un gat vell, periodista i escèptic—, que no en sortirem fins que no hagin vingut les autonòmiques.

—¿I de la cultura, què se'n sap? —preguntà, amb la indiscreció que el caracteritza, el jovenet de la tertúlia sabàtica al bar de sota les arcades.

—Ara ve el carnaval.

—Bé, ¿i què?

—Doncs que tothom es disfressarà d'allò que no és i que li agradaria ser.

—¿I això què vol dir, a veure?

—Que Jaume Santandreu, per exemple, el de *Mamil·la*, es vestirà de pontifical i farà de bisbe a la Seu; que Janer Manila, amb barret de capità de iot, es declararà hereu i successor directe de Villalonga (de don Miquel o de don Llorenç, és igual) per veure si fot la potranca a Porcel; que Biel Mesquida deixarà de ser l'etern adolescent i es convertirà en una estàtua de sal; que Guillem Soler, el poeta polític, deixarà en banda les funcions de direcció i serà el convidat persistent a les noces de Canaan, per allò del famós miracle. El que no sabem cert, però, és si Llompert, el venerable, hi estamparà el «nihil obstat».

—Cert, s'atraquen les eleccions.

—Exacte. I algunes, de tan prop que són, ja s'han fet i tot, com les de l'Associació d'Escriptors. Tothom n'ha quedat content. A veure si prenen llum de na Pastora els qui jo em sé... Fins i tot m'han dit, no sé si les bones llegendes o les dolentes, que en Pérez Montaner, tan seriós i responsable que és el xicot, a més de bon poeta, fa comptes d'escriure un alexandri glossant el gest heroic de l'alcalde Pérez Casado salvant la vida d'un suïcida.

¿Què voleu? Des de la terra inexistente tot es veu passat pel sedàs de la calitja de la distància i de la boirina salitrosa de la mar. Escolàsticament parlant, som la felicitat terrenal. Aviat, us ho promet, instal·laran el nou parc d'atraccions autonòmiques al pla de l'illa. És un projecte inspirat en el de Walt Disney, però adaptat, és clar, a les nostres modalitats insulars. Serà vist i no vist: només hi podreu anar un pic, a celebrar el Dia de les Illes Balears, tal volta amb un platet d'olives trencades i un tasset de plàstic de vi binissalemer. No és cosa de tirar la nació per la finestra, naturalment.

II Concur de Redacció

S'ARENAL

S'Arenal és una barriada que es troba entre el municipi Palma-Llucmajor. Jo visc a S'Arenal, i vos diré com és això i vos xerraré de les seves necessitats.

S'Arenal solament té un parc per jugar els nins, o millor dit en té dos, però no dona suficient abast, perquè hi ha molts nins a S'Arenal.

També anys enrera la platja va ser tot es passeig, però poc a poc han anat urbanitzant i nos quedaren sense ella.

En els parcs solament hi ha una paperera i no la buiden, per això la gent embruta els parcs. També volem que S'Arenal sigui un poble i tenguim un alcalde.

També fan falta moltes zones verdes i arbres per depurar l'aire.

A S'Arenal feia falta un poliesportiu, però sa gent diu que ja ho van a fer.

També fa falta un local per fer obres de teatre i per Nadal, quan les nines del col·legi canten, han de fer-lo a l'església i tota sa gent allí no hi cab.

Aquestes són algunes necessitats de S'Arenal.

Ascensión González

REDACCIO DE S'ARENAL

Mallorca té moltes coses, però no puc anomenar-les totes perquè si no, no acabaria mai, però si que puc fer un resum de les coses bones que té la meua barriada, S'Arenal.

S'Arenal per mi té unes qualitats que no tenen les altres barriades; per exemple el passat de la plata. És molt gran i molt agradable. Sempre pots descobrir qualche cosa nova, per molt vista que la tenguís. La platja és una bona amiga, companyera d'alegries i de tristesses. Quin no ha sentit la frescor de la platja? Qui no s'ha tombat a l'arenal i ha vist els núvols passar damunt seva? La platja es preciosa, i s'ha de cuidar, però que sigui així com és ara o millor. S'Arenal també conta amb les meravelloses postes de sol, és aquell sol vermell com el foc que se posa damunt les muntanyes o quan també pareix que s'afica

dins l'aigua. Però S'Arenal no té només això; lo més important és la gent que hi habita, que fa possible moltes coses. El paisatge de S'Arenal és molt bonic, amb les seves flors, els seus arbres... S'Arenal és meravellós.

Carolina Linuesa Perelló

"EL MEU BARRI: S'ARENAL"

Sóc Sofia, tenc dotze anys, vaig néixer a Palma, però des de que tenc tres anys, visc a una urbanització anomenada "El Dorado", de Llucmajor.

El meu col·legi és Sant Vicenç de Paul, de S'Arenal (La direcció la duen les monges).

No tenim espai per jugar i falten un camp per fer esports i piscina. Algún museu prop de S'Arenal.

La platja està molt bruta i un poc més d'ordre per carrer.

Els club nàutics de S'Arenal, només són per socis i molt cars.

Falten guarderies, perquè poguem sortir a les 7 del vespre per carrer sense por.

Un altre cosa molta mal feta és que els allotjats i allotjades, amb les motos fan molt de renou, i el vespre no és pot dormir. Seria bona idea que tinguéssim un ambulatori permanent (per tot el dia) i servei d'especialistes.

Sofia Cerezo Arcos

EL MEU BARRI: S'ARENAL

El meu barri, és com altres, amb l'excepció de la platja, és un barri bastant alegre.

El meu barri té coses molt bones, com per exemple: té la platja molt a prop i bastant turisme. Però també té coses dolentes, com la contaminació de l'aigua a l'estiu per l'aglomeració de gent.

Les coses que jo crec que fan falta són per exemple: La construcció de més depuradores, perquè la contaminació de la mar no sigui tan grossa.

La construcció de més col·legis per els molts d'infants que no poden anar escola al seu barri i han d'anar a un altre.

Construcció de parcs perquè els allotjats puguin jugar sense que passin pena les mares.

En el nostre barri, el que més falta fa són els ambulatoris, més complets

Escola de Sant Vicenç de Paul de S'Arenal

ja que si és urgent han de traslladar-se a Palma.

També la falta de llum pel carrer es fa notar.

Fan falta servicis públics sobre tot prop de la platja, així la gent no faria segons quines porqueries dins la mar.

Antonia Ballester Pou

SES NECESSITATS DE S'ARENAL

S'Arenal, no és un poble, és una barriada situada entre el poble de Llucmajor i la ciutat Palma però nosaltres volem que sigui un poble, per que tinguí un ajuntament propi amb un alcalde. També volem que edifiquin un poliesportiu, una depuradora més gran i més parcs amb molts d'arbres perquè depurin l'aire i no hi hagi tanta contaminació.

S'Arenal necessitaria que no contaminassin la mar.

Abans les platges eren molt netes, amb l'aigua clara, donava gust banyar-se, però ara l'aigua és molt bruta, està contaminada i quant veus l'aigua, no fa ganas de banyar-se. Si tinguéssim un poc de esment i no embrutàssim la mar, ni nosaltres ni els vaixells. S'Arenal tendria la platja com en temps enrera.

Així, d'aquesta manera seriem un bon poble, net i amb totes les necessitats.

M.a Belén Cáliz Rodríguez

EL MEU BARRI

En el meu barri no hi ha ajuntament propi; els carrers estan molt espenyats i ningú els cuida; hi ha molt poca seguretat als carrers, sobretot falten molts de semàfors.

Sa platja està molt bruta, ningú la respecta, sobretot en s'estiu amb l'arribada dels turistes comença a parèixer un basurer, s'arena plena de papers, cigarros i tot tipo de desperdici i l'aigua està plena d'oli dels vaixells i també plena de ses basures que la gent hi tira per no aixecar-se a les papereres que hi ha per devora, que per cert són ben poques.

M'agradaria molt que a S'Arenal hi hagués un poliesportiu, així els fins de setmana podríem tots els joves anar a practicar s'esport que ens agrada.

El camp està també com quasi tot es poble, molt oblidat, com sa platja, està molt bruta.

Els arbres els tallen per construir finques de pisos i cada vegada el nostre camp queda més reduït.

M.a Elana Susana Cano Corral

S'ARENAL

S'Arenal és una zona turística i està dividida en dos ajuntaments: el de Llucmajor i el de Palma.

A la part de Palma hi

ha un ambulatori de Sanitat, una escola pública, molts d'hotels, discoteques, pubs, etc., a la part de Llucmajor també tenim escoles que són: s'escola pública que es mixta i Sant Vicenç de Paul, que es només de nines.

També hi ha guarderies infantils, i una platja molt gran, que té 12 Km.

-A S'Arenal hauria d'haver més escoles i un institut, perquè els nins i nines quant acaben octau han de traslladar-se fora de S'Arenal.

També seria molt important que hagués més parcs infantils per poder jugar els nins i nines de S'Arenal, i un poliesportiu per poder fer tota classe d'esports.

I seria mes interessant que la gent de S'Arenal col·laborés per la festa dels Reis Mags, perquè en col·laboren molts pocs i així surten.

Hi hauria d'haver més gent que cuidés i fes els carrers nets i lograr que la gent de S'Arenal no els embrutés tant. I m'agradaria molt que hi hagués més zones verdes on poder anar

a passejar sense passar pena dels cotxes.

Margarita Capellá

LES NECESSITATS DE S'ARENAL

Una de les primeres necessitats són que hi hagués més escoles, cases per persones que no en tenen i que no tenen possibilitats de tenir-ne.

Haurien de fer més parcs i zones verdes perquè els nins hi poguéssim jugar i els vellets passejar-se sense passar pene dels cotxes. Haurien de fer més depuradores o una de més grossa per mantenir la mar molt neta, ja que l'estiu hi ha molts de turistes i la mar s'emburta molt.

Si possassin més policies hi hauria més seguretat pel carrer i feríem menys renou i així la gent de S'Arenal podia dormir millor, també així podríem controlar més la gent que provoca incendis al pinar.

La gent hauria de participar més amb l'Ajuntament, a la fi d'organitzar millor les festes populars.

M.a Begoña López Cenal

Segon concurs de redacció en llengua catalana

SE CONVOCA EL II CONCURS DE REDACCIÓ EN LLENGUA CATALANA, ENTRE ELS ALUMNES DE LES ESCOLES I INSTITUTS PÚBLICS I PRIVATS DEL TERME MUNICIPAL DE LLUCMAJOR I ELS POBLES DE S'ARENAL, ES COLL, ES MOLINAR, SON FERRIOL I SANT JORDI, DEL TERME MUNICIPAL DE CIUTAT.

L'EXTENSIÓ DE LA REDACCIÓ SERÀ DE TRES QUARTS DE FOLI MANUSCRITS, TEMA LLIURE, PREFERENTMENT SOBRE EL RESPECTIU BARRI I NECESSITATS DELS REDACTORS.

SE PREMIARAN EN METÀLIC, REGALS I LA PUBLICACIÓ A S'ARENAL DE MALLORCA, LES DEU MILLORS REDACCIONS DE CADA CENTRE ESCOLAR.

EL JURAT QUALIFICADOR ESTARÀ FORMAT PER LA DIRECCIÓ DE CADA CENTRE ESCOLAR I PER LA DIRECCIÓ DE S'ARENAL DE MALLORCA.

Organitza

S'Arenal
de Mallorca

Patrocina

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Als del 23-F, graduació?

Vaig llegir en aquest mateix diari que els condemnats pels fets del 23-F podria ser que recuperessin la graduació militar. Protesto! I de seguida, i fort, que protesto. Això fóra una befa al poble.

Aquells homes la van fer molt grossa, ara fa sis anys. I amb sis anys ja se n'ha perdut la memòria? Llavors es va poder evitar un gran desastre, perquè es va impedir el que intentaven. Però si els tornen a plantificar estrelles i galons, un dia poden sentir-se encoratjats i estudiar una altra barrabassada.

Com a ciutadà pacífic, dic: no a la recuperació de grau. I afegeixo que haurien d'estar una llarga temporada engarjolats. Respectats, si voleu, perquè jo sóc contrari als maltractaments, però tancadets, ja que ens van fer una malifeta. Ramon Gualdo (Solsona, Solsonès).

Carta a Francesc de B. Moll

Josep M. Espinàs

Fa molts anys que no he tingut el goig de veure-us, senyor Moll. Vós viviu a la vostra illa mallorquina, i jo a la meua illa barcelonina. Tots vivim en illes, probablement, i massa sovint se'ns escapen els vaixells que podrien posar-nos en contacte.

Tan aïllats vivim, que fins ara no he llegit —excuseu-me— els vostres dos llibres de memòries, que van del 1903 al 1974. Potser perquè han estat editats a Mallorca, aquí em sembla que no han corregut gaire; potser perquè sou tan poc ambiciós, no us heu preocupat de fer-los conèixer, i perquè sou tan modest, els mitjans de comunicació no han recordat —no hem recordat— tan sovint com calia l'extraordinària importància professional i humana de la vostra figura.

Podeu creure que no he sabut fins no fa gaire que estàveu malalt? Us veig encara com l'última vegada: la cara rosada, els ulls alegres i irònics, el somriure sempre a punt. És la cara que m'ha acompanyat mentre he llegit aquests dos volums —*Els meus primers trenta anys* i *Els altres quaranta anys*—, que fan sis-centes bones pàgines. També jo he somrigut molt llegint els

records que heu anotat, des d'aquell naixement que us va fer aparèixer en aquest món *vestit*, o sigui «embolicat en una fina vesta de pell, que la comare em va llevar amb el mateix respecte amb què els preveres lleven els ornaments litúrgics.

Us heu divertit escrivint aquest llibre, ja ho dieu al pròleg, i jo m'he divertit molt llegint-lo. Sou d'aquella mena d'homes que són, alhora, importants i senzills. Un estudiós profund, sobretot de la llengua —els vostres diccionaris, les vostres gramàtiques...—, i també un home d'acció, un treballador tenaç —editor, conferenciant, el que calgui— de la nostra cultura. Però el que ara us agraeixo és que hàgiu explicat en aquesta obra tot allò de can Mollet de Menorca, Son Fe Vell, els concos, el vostre amor al dibuix i a les campanes, l'adéu al Seminari, les actuacions com a pianista a les festes del Cercle Mercantil, el projecte de cursar una carrera barateta, els primers guanys gràcies a una sèrie de dibuixos d'operacions quirúrgiques, el contacte amb mossèn Alcover i els inicis del vostre treball lingüístic..., que amb els anys us havia de fer doctor *honoris causa*.

Sovint, però sobretot als darrers temps, es produeixen atacs contra el moviment independentista. Una de les causes d'aïtals fets és la necessitat que té la metròpoli d'evitar la presa de consciència dels catalans, ja que la conscienciació és el primer pas per a l'acció. Un altre dels motius és la creixent empena de les forces que lluiten per la reunificació i la independència de Catalunya. La preocupació dels espanyols i dels col·laboracionistes nadius davant la creixença del moviment independentista es revela en la freqüència dels atacs. Són les seves armes la intoxicació, la falsedat descarada, la manipulació, la insidiosa i la calúmia.

Flamants secretaris generals «eurocomunistes», tronats polítics burgesos i fins i tot intèrprets en decadència de la Nova Cançó es permeten desqualificar barroerament els independentistes, acusant-nos de ser el que ells són (una porta oberta al feixisme). Molts d'aïtals personatges, convidats davant els micròfons de Catalunya-Ràdio (emissora institucional que, per cert, mai que sapiguem no ha cridat Josep Guia, Albert Balcells o qualsevol altre independentista conseqüent) no s'han estat de rebutjar més o menys sofisticadament el dret de Catalunya a constituir-se en Estat sobirà i políticament independent. De la Remei Margarit a en Rafael Ribó les diguem-ne argumentacions han estat ben peregrines i deshonestes. Havia de ser

Tenim raó

NI FRANÇA NI ESPANYA

així, tractant-se d'elements espanyolistes que defensen com poden la dominació colonial i la divisió del nostre país.

En general, els anti-independentistes coincideixen a assenyalar que és absurd, a més d'impossible, pretendre ser independent en un món ple d'interrelacions. Expliquen (cosa que ja sabem) que ni tan sols les superpotències no gaudeixen de total independència i que hi ha una xarxa de vincles econòmics, polítics, culturals, etc., que lliga tot el món. Hi ha qui afegeix bestieses tan grosses com la de considerar que la sobirania nacional es pot exercir a través d'un altre Estat (Ribó) o qui afirma sense vergonya que les fronteres són inexistents perquè són artificials i que no es poden definir els límits d'una nació (Margarit). Altres (Pujol, Ferrusola, etc.) addueixen diverses poc-soltades que per la seva encara menor transcendència no val la pena de ressenyar.

D'antuï cal pensar que si els adversaris utilitzen aquests arguments amb tan mala bava és perquè no en tenen d'altres. Els catalans conscients (que cada cop som més) no

pretenem assolir a curt termini la independència absoluta ni la llibertat absoluta. De moment el nostre objectiu és alliberar-nos, com a catalans i com a treballadors, de la tutela imposada per França, Espanya i la burgesia internacional. Volem constituir-nos en Estat socialista independent dins del territori d'una Catalunya reunificada. *Volem, de moment, ser tan independents com els altres països amb Estat propi.* Només quan tot el món s'hagi elevat fins al

sistema comunista avui inexistent i quan s'hagin superat les contradiccions que divideixen la Humanitat, els homes i les nacions podran ser totalment lliures i la dependència mútua no consistirà en la dominació dels uns pels altres.

La raó dels independentistes és irrefutable, com ho demostra la pobresa argumental dels nostres detractors, que han de recórrer als trucs més deshonestos per desqualificar el moviment. Quan oposen un internacionalisme abstracte al creixent anhel d'independència de Catalunya no ignoren que només estant en igualtat amb les altres nacions es pot ser veritablement internacionalista. Per això podem estar segurs que *tenim raó*, tota la raó, en lluitar pels drets socials i nacionals del nostre poble.

Ricard A. El Llamp

Carrer de Mallorca, 2 -
Tel.: 263423 -
S'Arenal.

Estrangers!
Vegeu la vostra
pròpia televisió!
Posau una
antena
parabòlica a
partir de
300.000
pessetes.

TELEFUNKEN
REPORTAGES VIDEO
BONI V.T.R.

COMERCIAL *Ruiz*

Exposició de mobles - Objectes de regal - Decoració.
Carrer Gaspar Rullan, 20 (davant l'Ambulatori)

Material elèctric - So - Imatge - Vídeo Club
Botànic Germà Bianor, 22. Tel. 266588.
S'Arenal de Mallorca.

Carnaval

Afeccionats com som a buscar orígens ancestrals a tots els nostres actes, també la festa de la permissivitat compta amb un munt d'orígens possibles per justificar, a més d'un, alguna llicència inconfessable, però permesa, si darrera porta un justificat volum de tradició. Es diu que l'època de Carnaval coincidia amb la data central del cicle de les plantes i que per això se celebrava quan les tasques agrícoles permetien un descans. També a la misteriosa lluna, reguladora del cicle menstrual de les dones i de la fecundació, se li atribueix la responsabilitat d'aquest breu parèntesi de disbauxa, en ser, aquesta època de l'any, la més recomanable per a la fecundació de les dones. Hi ha altres teories, diem-ne més socials, que apunten la possibilitat que aquestes dates fossin una concessió dels senyors feudals als vassalls. Les autoritats permetien uns dies de capgirament de l'ordre establert per donar sortida a «la mala lluna» acumulada al llarg de l'any. Amb una bona dosi d'estaborniment alcohòlic i una temperatura corporal més alta de l'habitual es podia fer més suportable la vida, estretament lligada a les tasques agrícoles, bastant poc bucòliques, per cert. I així, tant per unes com per altres explicacions, la màscara i la disfressa són els elements amb més simbolisme i raó de ser. Es diu que són elements que simbolitzen pells falses que han de caure perquè aparegui la que hi ha a sota. S'afirma que el rostre aparent atreu les forces malignes per preservar l'autèntic.

Una festa, una necessitat que perdura fins als nostres dies. Qui no ha notat, malgrat no mirar la lluna ni veure quasi arbres, que en aquestes dates el cos i la ment demanen una treva per trencar amb el més rutinari? Qui no ha sentit la necessitat d'una broma, un pessic indiscriminat, o una revolcada?

Com ho muntem a Catalunya?

Deixant de banda els possibles orígens, cada zona geogràfica presenta les festes de Carnaval amb unes característiques diferents. A Catalunya, el mar ha aportat una càlida tradició antillana a la qual s'ha anat afegint una bona dosi de tradicionalisme pròpia del segle XIX. Vilanova i la Geltrú celebra el Carnaval més típic de la costa catalana. És el més perseverant, des que l'any 1945 va tornar a aparèixer amb la màscara que el règim franquista necessitava per poder-lo batejar amb el nom oficial de Fiestas de Invierno. El Carnaval vilanoví té un esquema molt definit, comença el diumenge abans de dijous gras i és el dijous, amb «L'Arribo», quan s'inicien les celebracions més engrescades, que acaben amb el final obligat, l'enterrament del personatge quan s'albira l'arribada de la foscor, la Quaresma. Les festes de Vilanova no es poden considerar un espectacle per admirar, són un joc per participar-hi.

Sitges tenia, juntament amb Sant Pere de Ribes, una antiga tradició carnavalesca. Però no va ser tan afortunada com la seva població veïna i va recuperar la festa l'any 1975. La Bella Suburb caracteritza espectacularment la festa, on hi predomina el gust pel disbarat i la imaginativa dels «gai» que, com és sabut, tenen en aquest bell racó un dels seus centres d'encontre.

Platja d'Aro, sense tradició anterior però cosmopolita i marítima, ha creat un famós Carnaval gràcies, precisament, a l'enginy de convocar «el famosos» del món de l'espectacle, que participen com a jurat de la desfilada de carrosses i comparses.

Són moltes més les poblacions que han recuperat, o creat, aquestes festes, però cal remarcar que és sempre en els llocs de mar on s'amarren amb més profunditat. Sota la màscara quotidiana de la laboriositat s'amaguen, es camuflen, molts filibusters que busquen abordatges fantàstics.

Bar-Cel-Ona

La metròpoli barreja els seus elements constitutius amb la gran massa de població que any darrera any és convocada institucionalment per l'Ajuntament de la ciutat. Són moltes les veus que insinuen que aquesta institucionalització és contrària a l'esperit de la festa, però és una argumentació que ràpidament es pot capgirar. No es tracta de capgirar l'ordre de les coses? No es tracta de fer el contrari del que és tradicional? Doncs deu n'hi do, les autoritats són les que, amb el seu esperit lúdic, han creat una festa que gairebé no existia, encara que la festa particular sempre ha existit, malgrat les prohibicions. L'arribada del Carnestoltes, el dijous gras, s'acompanya amb un disbauxat ban (aquest any el llegirà Quim Monzó) que convida a desfermar les passions contingudes, sovint, per les baixes temperatures, més que per altres assumptes més transcendents. Les festes populars, on acostuma a barrejar-se la disfressa més perfeccionista amb la més «cutre», predominen arreu dels districtes. I, per últim, la Rua de Carnaval, que transcorre per la fantàstica avinguda del Paral·lel, congrega participants i *voyeurs* que cada any es prometen a ells mateixos que el pròxim any ells també lluiran la disfressa més imaginativa.

S'ha perdut l'elegant i sofisticat «ball de màscares» del Liceu, on la societat més elegant podia permetre's certes llicències. Ara diuen que, cada any, intel·lectuals, polítics, economistes i noves aus del més selecte de l'alta societat democràtica celebren el Carnaval metropolità en una disbauxada festa particular...

Canàries

A cavall entre les manifestacions americanes i europees, el carnaval de dues setmanes de durada, que se celebra en aquestes illes beneficiades per les altes temperatures, es tradueix en una agradable vistositat ribetejada

de lluentons multicolors. Sense la intensa fosgositat exòtica dels indígenes americans, però amb més calor i color que a la resta d'Europa, els carnavals de Santa Cruz de Tenerife, amb una arrelada voluntat de mantenir la tradició, han anat esquivant, disfressa rera disfressa, les històriques prohibicions que la festa s'ha vist obligada a patir. La típica coartada de «fiestas de invierno», igual que Vilanova i altres viles que l'han volguda utilitzar, ha estat molt útil per no perdre el costum de disfressar-se almenys una vegada a l'any. És una festa per ser viscuda interiorment i admet participants de fora de l'illa, que en aquests moments convoca una gran representació nacional i internacional. Es combinen les comparses, les carrosses i les murgues amenitzades per músiques de moda que plasmen, com a Cadis, la crítica social.

Cadis

L'origen d'aquest carnaval es troba, d'una banda, a Europa, amb l'arribada de comerciants venecians i genovesos carregats d'influències carnavalesques i, d'una altra, en els ritmes afrocubans vinguts del nou continent. La popularització d'aquesta festa que ara és una de les més brillants del nostre país va tenir lloc el segle XIX. És una festa molt viva comparable, per la seva tradició antillana, als carnavals de la costa catalana.

Lanz

Els carnavals d'aquest petit poble de Navarra són uns dels més antics d'Espanya perquè deriven de festes antigues típiques d'aquelles zones. Tenen un personatge que fa la funció de «Don Carnal», que manté l'original nom de Miel Otxin, bandoler autor de diverses malifetes que és ajusticiat pública-

ment. El gegant de palla culpable de tot el que calgui i més rep el càstig anual amb dos trets de pólvora. Posteriorment es crema al so del *txistu* i comença el ball. La tradició gastronòmica, l'exaltació del transformisme i l'escassa participació femenina en la celebració del ritual són característiques d'aquesta festa.

Galícia

Antroido o Entroido són els dos noms amb què es coneix el carnaval galleg. És la festa més ancestral i més viva de la zona. La fecundació, la fertilitat i les constants referències al medi rural omplen el contingut d'aquests dies, on s'aprofita l'avinentsa per disparar la sàtira al veí o a l'autoritat mitjançant cobles i testaments. La transgressió, la nova vida i l'alternança de papers, on l'home esdevé dona per art de màgia i de maquillatge, o el llaurador, cobrador d'impostos, per posar un exemple, rubriquen una mostra del significat que el poble galleg dona a la festa.

Basilea

És el carnaval centre-europeu més ric pel que fa a l'estètica. La inversió destinada a la festa en aquesta ciutat no escatima diners i la participació és massiva i continuada per part dels habitants de la ciutat, treballin o no. L'aspecte dels ciutadans de Basilea durant els dies de durada de la festa es transforma admirablement facin l'activitat que facin. És molt corrent entrar a una oficina bancària i trobar-te els empleats amb indumentària i pinta carnavalesques. La representació estrangera la configuren alguns artistes novaïorquesos que no s'obliden del luxe i la participació que es gasta per aquelles terres.

Bèlgica

El carnaval d'aquest país, que se celebra a cada vila, és molt viu i destaca, entre altres coses, per les extraordinàries borratxeres.

Munic

És la ciutat alemanya on la festa té més incidència. Les típiques carrosses que desfilen per la ciutat i una abundant dosi d'alcohol són dos punts a tenir en compte quan es tracta del carnaval de Munic.

Brasil

El carnaval de Rio de Janeiro, com diu Bienve Moya, **ÉS MÉS QUE UN CARNAVAL**. Aquesta festa de mides continentals, que ningú no pot negar-li, perquè no hi ha cap altre lloc al món que ho superi, la capitalitat de l'exuberància de totes les festes amb connotacions carnavalesques, es viu al llarg d'un mes. Aquest terratrèmol tropical, amb cita inajornable cada mes de febrer, sobrepasa els límits de qualsevol definició. Un exquisit i proça esdeveniment, gratificant per les altes temperatures i la predisposició dels que el viuen de cap a peus, que fan que els còmplices visitants es deixin atrapar fàcilment per la penetrant corrent de Rio, on sembla que la permissivitat, imposada per necessitat popular i assumida per tots —malgrat algunes conseqüències de caràcter violent—, impera a cada batec de la ciutat.

L'AJUNTAMENT DE S'ARENAL fou la carroça de la Associació de veïnats.

Els trompeters de S'Arenal vestits de pallasos foren l'atracció dels passats carnavals.

Pràcticament tots els nins se disfressaren aquests darrers dies.

Dones maltractades: Una nafra a la societat

Els mals tractes a la dona han augmentat en els darrers anys. Els percentatges d'agressions reals resulta difícil de conèixer, sobretot els que es duen a terme en el treball i en la intimitat matrimonial. Des de fa dos anys, en les comissaries de la Policia Nacional, comencen a donar-se una quantitat tímida de denúncies, que s'han convertit en una mostra d'aquesta nafra de la societat civilitzada.

L'any passat, les denúncies de dones maltractades pels seus marits presentades a Palma, ascendiren a 315, xifra que representa

un increment del 18'4 per cent respecte a la registrada l'any anterior, de 266.

Només per mals tractes físics es registraren 279 queixes, 18 per psíquics i altres 18 18 denúncies per ambdós supòsits. No obstant, fou l'any 1984 quan es registrà el major número de denúncies: un total de 410.

Les entitats consultades consideren que les xifres oficials són tan sols la punta de l'iceberg, ja que, segons una enquesta realitzada a nivell estatal, hi ha un 46 per cent de dones que no denuncien els mals tractes.

La majoria de la població femenina que sofreix agressions per part del marit no sol presentar denúncia —un 43 per cent— per ignorància, i un 37 per cent no ho fa per coacció. Resulta bastant il·lustratiu el fet que un 66 per cent de les agredides no comptin amb un informe mèdic de lesions.

Aiximateix, l'enquesta demostra que les denúncies presentades a la policia no solucionen la situació. Per un 48 per cent de les dones que denuncien mals tractes, la situació es manté igual, i tan sols en un 4 per cent dels casos ha millorat.

DENÚNCIES PER MALS TRACTES A DONES CASADES A PALMA

Maltractes psíquics i físics; 1984: 58; 1985: 23; 1986: 18.

Maltractes psíquics; 1984: 52; 1985: 16; 1986: 18.

Maltractes físics; 1984: 300; 1985: 227; 1986: 279.

Total: 1984: 410; 1985: 266; 1986: 315.

Un pare abusa de les seves filles

Francesc Seguí

Jose Avellaneda Martínez, de 52 anys, ha estat detingut i posat a disposició judicial com a presumpte autor de la violació d'una filla seva de quinze anys i de la seva fillastra de vint. Segons sembla, el detingut es va presentar al domicili que ocupaven les dues joves, al carrer Infante Pagano, de Palma, la matinada del passat dia 10,

colpejant fortament la porta.

L'home, un cop dins la casa, va agredir les dues al·lotes al mateix temps que les amenaçava amb un gran ganivet. Les va obligar a fer de tot i després les va violar. Després va tancar les dues joves dins una casa de la seva propietat on hi varen estar fins el passat dimecres, dia 25 de

febrer, en què varen aconseguir escapar. Varen presentar denúncia a Jefatura Superior de Policia.

José Avellaneda va fugir i es va amagar a casa d'un familiar de Porto Colom, on va ser detingut per la Guàrdia Civil d'aquell poble, els quals varen ser informats per funcionaris del Cuerpo Superior de Policia, encarregats de la investigació del succés.

Detenció d'un proxeneta alemany

Agents de la Policia Municipal de Palma, han detingut un home de nacionalitat alemanya, F. P. F., que intentava entrar dins una habitació d'un hotel coupada per dues dones. L'home va tenir una discussió amb el conserge de l'hotel quan aquest li va impedir d'entrar a l'habitació de les dones.

L'home se'n va anar, se-

gons sembla, cap a un altre hotel dels voltants, on va ser detingut per la Policia, que havia estat avissada pel conserge. Un cop identificat es va poder comprovar que l'home estava cercat per la justícia com a proxeneta, així com per estança illegal i entrar dins la casa d'altres. Després d'haver prestat declaració va passar a disposició judicial.

Bollabessa a la Marsellesa

(Quantitats per a 6 racions)

Rap	200 grs.	Musclos	12
Lluerna	200 grs.	Safrà	15 cent.
Aranya	200 grs.	All	3 grans
Polla	200 grs.	Ceba	1
Llagostins	100 grs.	Llorer, farigola	
Tomàtecs	400 grs.	Fonoll, julivert	
Farina	25 grs.	Oli	3 xicres
Pa	400 grs.	Extret Maggi	Unes gotes

Esmocar i escatar el peix, tallar els caps amb el trosset corresponent d'espines de les ganyes, escapsar les cues i tallar la resta a bocins de 3 centímetres de llargada. Guardar separatament caps i cues i posar els bons bocins de peix junt amb els llagostins.

Sofregir amb 2 xicres d'oli, la ceba trinxada fina i dos grans d'all pelats i trinxats. Quan la ceba sigui transparent, afegir-hi la farina, els tomàtecs trossets, 1 litre i mig d'aigua, el llorer, la farigola, el fonoll, el julivert, sal i pebre i els caps i cues de tot el peix i deixar-ho bullir tapat i a bon foc 15 minuts.

Treure les crostes del pa i tallar a llesquetes el bloc de molla que queda. Posar-les en una llauna fonda, ruixar-les amb l'oli que queda i torrar-les al forn.

Fer obrir els musclos i treure la mitja clofolla buida.

Quan el brou de peix estigui a punt, colar-lo, tornar-lo a foc viu i quan arrenqui novament el bull, tirar-hi els trossos triats de peix, els musclos i els llagostins i deixar-ho bullir tapat 15 minuts.

Així que bulli, aixafar al morter el safrà torrat i l'all que queda: recollir-ho tot amb una mica de brou i tirar-ho al brou. Afegir-hi unes gotes d'extret Maggi així que el peix sigui cuit.

PRESENTACIÓ.— Treure curosament amb l'escumadora i ben sencers, els diferents talls de peix i col·locar-los en una plata prèviament escal·fada. Abocar el brou bullent a la sopera i disposar el pa en una plata recoberta d'un tapetet. Servir-ho tot alhora, cuidant de posar a taula, davant de cada u, un plat suplementari on es puguin deixar les espines que necessàriament porta cada tall de peix.

OBERT CADA DIA
ARA, VIDEO GIGANT

Safo's
MUSIC BAR

Carrer Pere Bartomeu
Salvà-Balneari 6
S' Arenal de Mallorca.

PRODIECU

També tenen dret

Ells t'ho agrairán

Plaure sobre mullat

Pere Calders

A la residència sanitària de Son Dureta, a Ciutat de Mallorca, n'han passades de grosses. Resulta que a finals —o potser a mitjans— del mes de febrer passat, van operar tres malalts sense anestèsia. No fou pas per sadisme (això ni caldria dir-ho) sinó a causa d'una d'aquelles fallades tècniques a les quals tothom està exposat. Es clar que en aquest cas, si es parla d'exposició, estaven més exposats els malalts que no pas els metges, però ja se sap que tothom ha de carregar amb la part que li toca. Els escarafalls no servien de res.

Segons la notícia publicada als diaris, els facultatius es van adonar de l'avaria perquè un dels operats va tenir una aturada cardíaca. Encara bo, perquè es corria el perill de passar per alt el contratemps. Però i els altres dos? Què feien? Que no van cridar com uns desesperats? Fets com aquest renoen la fe en la capacitat de resistència humana.

I, a més, ens expliquen per què dels malalts en diuen, tècnicament, pacients. Per a aguantar situacions com aquesta es necessita una paciència de sant.

Poc després (i segons la premsa de Mallorca) a la mateixa residència de Son Dureta va caure un tros de sostre damunt un malalt, i la notícia —reproduïda a l'AVUI del dia 28-II-87— diu que, «per sort», el malalt estava inconscient. No hi ha dubte que hi ha qui neix sota una bona estrella.

Accident lingüístic

Miri, l'accident no va ser res. Una trompada. Els nois de l'altre cotxe van reconèixer de seguida que n'havien tingut tota la culpa. El meu marit s'ho va agafar bé. Jo estava un xic nerviosa. Quan va arribar la policia municipal ens va aconsellar que esperéssim la guàrdia civil per fer l'atestat. Nosaltres vam dir que sí. Era diumenge al matí, a la Garriga.

Quan va arribar la guàrdia civil, van fer pujar la senyora a declarar. Ella explicava l'accident en català. Fins que el guàrdia li va dir que no calia que continués, que no l'entenia. Ella llavors va demanar que vingués l'altre guàrdia, que sí que l'entenia, però li van dir que no.

—El meu marit, que és un bona fe, es va oferir per fer d'interpret. Va explicar que jo estava nerviosa i que m'era més difícil parlar castellà. Però no ho van acceptar. Aquell guàrdia es va posar a escriure sense preguntar res i, de sobte, em pregunta si tinc cap inconvenient que em facin la prova d'alcoholèmia.

Es veu que demanar parlar en català davant la guàrdia civil és considerat un símptoma d'haver aixecat massa el porró.

—I vaig fer-la!

Llavors el guàrdia escrivia i llegia en veu alta que jo m'havia negat a parlar castellà. La senyora, dirigint-se al marit, va dir que això no era ben veritat, que ella, senzillament, havia demanat el seu dret a parlar en català i li havia estat negat.

—Esto es mentira— va explotar el guàrdia.

Llavors la senyora ho va veure clar. Aquell home l'entenia perfectament, no li calien interprets ni traduccions. Però el català el molestava.

Fins aquí hem arribat.

Pius Pujades

Els enemics de l'Estat

Un lector amable m'envia un anunci retallat d'un diari que imagino que és de Tarragona que diu el següent: «Derechos lingüísticos. — Padres: Si consideráis lesionados los derechos de vuestros hijos por no recibir la enseñanza en castellano y pensáis que el bilingüismo es la fórmula válida de convivencia en la escuela, poneos en contacto con nosotros, indicando señas y teléfono para contestación».

Ho enteneu ara? Els «derechos lingüísticos» són una cosa que tenen els fills de pares que creuen que els seus fills han de ser diferents dels altres i parlar castellà a l'escola de Catalunya.

Així, com ho dic. Perquè ja n'hi ha de pares que volen que els seus fills parlin francès, anglès o italià, a l'escola. Llavors, com que són conscients que això és un cas excepcional, els envien als Instituts Francès, Britànic o Italià. I tot funciona. El que no se'ls acudiria mai seria posar un anunci al diari, reclamar drets lingüístics i exigir que tots els alumnes del centre privat o estatal on van els seus fills canviïn l'idioma.

Són gent que no volen que sigui dit que bilingüisme vol dir dues llengües per a tothom i no pas només per als catalans. I que a Catalunya la llengua pròpia és el català. Ells fan inviable la convivència pacífica entre catalans d'origen i nousvinguts. Són els qui utilitzen la paraula Espanya com una arma contra tot el que és genuïnament català. Són els qui fan inviable el matrimoni entre els pobles i les nacions que conformen l'Estat. Són els enemics de Catalunya i els enemics de l'Estat. I si Catalunya no té prou força, hauria de ser l'Estat qui legislés contra les seves provocacions continuades.

Pius Pujades

Foc a la metxa

Miquel Cardell

En escriure això, tot just s'acaben de fer públics els resultats de l'enquesta sociolingüística encarregada pel CIM a la Universitat. La meua primera impressió ha coincidit, en el to, amb el comentari d'un grup d'amics activament preocupats per l'idioma i la identitat nacional de Mallorca: Com si els resultats generals de l'enquesta, l'optimista (?) 75 % de catalanoparlants, no coincidissin amb la impressió quotidiana sobre l'estat de la qüestió. Fins i tot he sentit el qualificatiu de triumfalista.

Els motius d'aquesta ombra inicial em sembla que van per dos camins. D'una banda, la mostra recollida no inclou els menors de 18 anys. La idea general és que, entre els més joves, l'ús del català reula. Podria demostrar aquesta sensació un fet que sembla recollit a l'enquesta: el percentatge de joves és més alt a la piràmide de població no catalanoparlant. En contra d'aquest argument, hi ha el de la introducció de l'ensenyament del català a les escoles, però la impressió és que això, globalment, no s'ha fet amb gaire èxit fins ara.

El segon motiu de dubte sobre l'optimisme (?) del resultat, vendria donat pel fet que «el 75 % del cens electoral de Mallorca és capaç de conversar en català durant una hora i llegir i entendre el català normatiu», però el que l'enquesta no explica és com i quan l'utilitzen realment, i fins on la renúncia a aquest idioma que es coneix és un fet dins la població catalanoparlant.

Caldrà llegir els resultats més pausadament, caldrà dur a terme altres enquestes, entre la població escolar i juvenil, sobre l'ús i renúncia de l'idioma en distintes situacions, etc. És cert. De moment, però, aquí tenim aquests re-

sultats; i és ben possible que la reacció que fins ara he provat d'explicar es dugui, també, en part a la ideologia minoritzadora que coneixem de cada dia, de cada any, i que a l'enquesta queda també reflectida.

Tal vegada aquest «optimisme» (si és que es pot dir optimista al resultat global: 88 % d'analfabets, etc.) sigui necessari per combatre el complex d'inferioritat, el pessimisme quasi patològic que sovint respiram.

Tal vegada aquest sigui un bon moment per replantejar-se algunes actituds.

Si tenim eines, usem-les

Acceptem els resultats tal com són —tal com, possiblement, pretenen ser—. Són un bon punt de partida per a la reflexió de cara a la plena normalització del nostre idioma propi. (Aquí, lector, et remet a les conclusions. Poca cosa s'hi pot afegir, més enllà de sumar una veu a l'exigència inaplaçable de mesures serioses i decidides). Des d'aquest punt de vista, des de la preocupació crítica que demana acció per al futur lingüísticament normal de Mallorca, m'agradaria repassar algunes dades dels resultats finals de l'enquesta. Si el 75 % de la població es capaç de llegir i parlar el català, i només un 3 % (un 10 % tirant per alt) hi té problemes, el subterfugi de la no discriminació per encobrir la discriminació dels catalanoparlants (bilingüisme en diuen, o diglòssia) s'esboca per ell tot sol. Més si afegim que el 68 % dels no catalanoparlants demana que se'ls parli català, i el 95 % que els seus fills l'aprenguin.

Si consideram això a la llum d'altres dades sobre la repressió nacional i lingüística, que ja sabem i es veuen confirmades —com el silenci sobre la identitat de la llengua, la seva absència de l'ensenyament, el fet que un 64 % de la població hagi viscut situacions d'agressió per utilitzar la pròpia llengua (per cert, segons el resultat de l'enquesta, qui és l'agressor)— ens ha de preocupar menys que a conseqüència d'aquest passat-present un 88 % no sàpiga escriure, que no les possibilitats de futur que se'ns mostren, segons s'actui en un o altre sentit: no hi ha neutralitat possible.

Afegim-hi que la immensa majoria prefereix ser atesa en català als establiments comercials (atenció, comerciants, publicistes) i que l'idioma és el tret d'identificació majoritàriament tengut en compte. Afegim-hi que la immensa majoria se sent mallorquina abans que espanyola, que fins i tot n'hi ha més que se senten catalans que d'aquesta identitat balear que ens volen inventar. No oblidem que sols un 14 % vol l'espanyol com a segon idioma, davant més de la meitat que vol l'anglès.

Amb aquestes xifres a la mà, s'han acabat les excuses. La plena normalització del català, no sols és possible sense traumes importants, a més és demandada. Les agressions lingüicides, per passiva o per activa, des de dins o des de fora, no tenen ja camuflatge possible i només com a agressions poden ser considerades. Números canten. Ja ho sabeu polítics, mitjans de comunicació, empresaris. Tot plegat el resultat és explosiu. Foc a la metxa! ■

Antoni Ginard - El Mirall

Els hereus d'Atila

Ençà i enllà s'ha sentit molt de renou de sabres. Algunes minories armades tenen atacs de nervis. El que no s'ha fet públic és si també pateixen atacs de gota.

Per començar, a l'Equador, el President era retintut i segrestat per un grup de militars. El castigaren, li llegiren la cartilla i l'obligaren a alliberar un general empresonat. Quan totes les coaccions havien acabat, els «pares de la pàtria» encara tenguieren la santa barra d'afirmar que la «democràcia» s'havia salvat i que l'aldarull només afectava un petit grup minoritari de l'exèrcit.

Tot seguit, a l'altre costat de l'oceà

Pacífic, l'exèrcit de les Filipines reprià amb violència una manifestació de camperols. També es produïa un altre motí d'un grup nostàlgic de l'exèrcit, amb tota la voluntat de forçar un nou cop d'estat moltes vegades anunciat. Un dels motius aparents de la rebel·lió era la proximitat d'un referèndum constitucional. Si és necessari cercaran excuses noves. A aquesta gent no els preocupa el que digui el poble.

Davant d'aquestes iniciatives dels «salvadors de les pàtries», un simple espectador inofensiu i desarmat mai no pot deixar de recordar unes paraules que, almenys en un moment determinat de la seva vida, escrivia Albert

Einstein, el de la teoria de la relativitat: «Que alguien sea capaz de desfilar muy campante al son de una marcha basta que merezca todo mi desprecio; pues ha recibido cerebro por error...» (Albert Einstein: *Mi visión del mundo*. Tusquets Editores; Cuadernos Ínfimos, 91. Barcelona, 1980).

No convé perdre de vista que si se sent renou de sabres és perquè qui els tenen els branden, i que les seves solucions no són massa recomanables. Si realment volen «salvar» la humanitat, més valdria que restassin dins les casernes i deixassin treballar la societat civil. Amb una mica més de tranquil·litat potser tornaria a créixer l'herba. ■

**CAFETERIA
ARTIGIANALE**
XOCOLATA AMB ENSAÏMADES O
CROISSANTS, FABRICACIO PROPIA
EXERCIT ESPANYOL, CANTONADA TERRAL
S'ARENAL DE MALLORCA

EL MIRALL

LA NOVA REVISTA QUINZENAL DE L'OBRA
CULTURAL BALEAR
SUBSCRIVIU - VOS - HI! US FARÀ FALTA!
TELÈFON: 72.32.99

Petits anuncis

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Canteres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.

Cada paraula, 10 pessetes.

BORSA IMMOBILIARIA

URGEIXEN PISOS PER LLOGAR. FINQUES AMENGUAL.

Sant Cristòfol, 16.
Tel. 269250.

TRASPAS O VENC Local, 1.a línia Ca'n Pastilla, 400 m2. 10.000.000. AMENGUAL. 269250.

CAFETERIA - HAMBURGUESERIA, completament muntada, Ca'n Pastilla, 60 m2. 2.400.000. AMENGUAL. 269250.

TENDA, ideal per a carnisseria, Ca'n Pastilla, 80 m2. 1.400.000. AMENGUAL. 269250.

BAR, 120 m2., contracte indefinit, Palma. 9.215 al mes. AMENGUAL. 269250.

BAR NOU, bona situació, cuina i terrassa, S'Arenal. 5.000.000. AMENGUAL. 269250.

LOCAL COMERCIAL de l'Ajuntament Lluçmajor, 100 m2. 1.700.000.

LOCALS COMERCIALS nous i econòmics, S'Arenal. AMENGUAL. 269250.

3 DORM., garatge, ximeneia, telèfon i jardí, Cala Blava. 75.000. AMENGUAL. 269250.

MITJA QUARTERADA, devora el Puig de Ses Bruixes o mitja quarterada a la carretera de Gràcia, venc a 600.000 ptes. cada tros. Tel. 260893.

SOLAR de 620 m2., a Bahía Azul, contador d'aigua posat i planells aprovats, venc per dos milions de pessetes. Facilitats. Tel. 263155.

XALET A ZONA TRANQUILA, amoblat, telèfon, piscina, vistes. El Terreno. 110.000. AMENGUAL. 269250.

APARTAMENT a primera línia de S'Arenal, el lloc durant la temporada baixa, per setmanes o per mesos. Tel. 460558.

TRASPAS LOCAL, de 350 m2. al carrer Trassimeno, 14. Tels. 266707-490237.

XALET ADOSSAT de tres plantes a Somtimes venc per 13.000.000 de pessetes. Tel. 263788.

ATIC AMOBLAT, bones vistes, sol, S'Arenal. Rentadora, terrassa. 55.000. AMENGUAL. 269250.

ATIC 3 dorm., terrasses, piscina, garatge i jardí, Somtimes. 55.000. AMENGUAL. 269250.

PISOS AMOBLATS a 1.a línia S'Arenal. 50.000. AMENGUAL. 269250.

VENC O TRASPAS el BAR LA ESPIGA, de la Plaça dels Nins, de S'Arenal. Hi ha vivenda i se pot canviar de negoci. Lloguer: 6.000 ptes. Preu a convenir. Informes: Carrer Cuartel, 21 - Barberia.

VENC SOLAR amb llum, a la nova urbanització de Ses Cadenes. 800 m2., a 4.000 ptes. Informes: Carrer Cuartel, 21 - Barberia.

NECESSITAM PISOS I XALET PER LLOGAR PROMOCIONS IMMOBILIARIES. Terral, 40. Tel. 490160 - S'Arenal

CA'N PASTILLA. Primera línia, amoblat, dos dormitoris, bany complet, salamenjador, cuina, terrassa. Només fins el juny. 32.000 ptes. 490160.

XALET A VALLDEMOSA, 4 dorm., terrasses, calefacció central, garatge. 125.000. AMENGUAL. 269250.

APARTAMENT LUXOS a Bona Nova, 1 dorm., calefacció, piscina. 57.000. AMENGUAL. 269250.

A S'ARENAL, venc pis amoblat, 1 dormitori doble, 3 guardarrobes, salamenjador, cuina, terrassa gran, galeria, vistes precioses. 3.350.000 ptes. 1 milió d'entrada, 28.000 mensuals. 490160.

ALL COLL D'EN RABASSA, venc pis, 3 dormitoris, guardarrobes, bany, sala menjador, cuina, terrassa. 2.835.000, a convenir. 490160.

TRASPAS LOCAL, davant el Balneari 3, 50 m2. més 25 m2. de terrassa. 490160.

COMERCIANT!

Mercat pagés, nou a S'Arenal. Locals d'alimentació a lloc cubert i climatitzat. Visita el nostre projecte i esculliu el lloc que més us agradi.

Exercit Espanyol, 67, davant l'Hotel Badia de Palma (Cine Badia). Tel. 269987.

PISOS 3 dorm., 2 terrasses, amoblats, Ca'n Pastilla. 40.000. AMENGUAL. 269250.

PIS A JOAN CRESPI, 3 dorm., terrassa, amoblat. 35.000. AMENGUAL. 269250.

SOBREATIC SOLELLAT, 1 dorm., terrassa, Ca'n Pastilla. 25.000. AMENGUAL. 269250.

NAU AL POL. IND. de Son Castelló, 400 m2., 1 pis, ideal per a oficines. AMENGUAL. 269250.

PLANTES BAIXES i dormitori, Ca'n Pastilla. 22.000 a 28.000. AMENGUAL. 269250.

SERVEIS PROFESSIONALS

SE CORDEN Cadres i se posen anses a las cenalles. Se fan macramés. CA'N SENAIA. Milán, 6 - S'Arenal.

VIDRIERA S'ARENAL. Cristalleria, alumini, seguit. Carrer Cuartel, 31 - S'Arenal. Tel. 263632.

TOT INFORM. Comptabilitat per ordinador, assessoria fiscal i jurídica. Trassimeno, 36. Tel. 268450.

ANTONIO ORDOÑEZ: Instal·lacions sanitàries i calefacció. Carrer Lletra H, número 87. Tel. 263680. Bellavista de S'Arenal.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. Electronica EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

TAPISSAM Sofàs, cadires, taulells, etc. Tel. 263935.

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES i reparacions. Servei ràpid. Tel. 263493.

MOBLES DE TOTA CLASSE, bon preu i bon tracte. MI MUEBLE. Exercit Espanyol, 6. Tel. 261629.

EXCAVADORA J.B.C., síquies, aljups, clots per sembrar arbres. Telèfon: 245900.

CONTESTADORS AUTOMÀTICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pillarí.

PINTOR-RETOLISTA, façanes, furgonetes, tendals, cristalls. TALLERS LLUMS. Tel. 265616.

PORTES, finestres, persianes amb el seu marc, de segona ma a partir de 1.500 pessetes. Taulons i portes noves. ARMIJO. Carrer Fletxa Jover Coll, 26 - Son Ferriol. Tel. 275283.

PNEUMATICS SERVERA. Arreglam els seus pneumàtics fins i tot els dissabtes. Carrer Illes Pitiüses, 4 - Coll d'En Rabassa. Tel. 263663.

FERRERIA DE N'ANTONI SEGUI. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

TINTORERIA CALTOR. Netetja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correuges de ventilador, camvis d'oli, greixar. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

MECANICA GENERAL, equilibrats i netetja de motors. TALLERS VIDAL. Carretera de Son Fangos, 280. Tel. 262048 - Es Pillarí.

CRISTALLERIA TORRES. Carrer Lisboa, 35 - S'Arenal de Mallorca. Tel. 266517.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CEJU., C.B. Carrer Marquès de Tenerife, 77. Telèfon: 242593 - Son Ferriol.

METALURGICA S'ARENAL. Reixats, barandilles, ferro forjat, treballs en alumini per a obres, soldadura elèctrica i autògena, treballs al torn. Pere Canals i Quetgles. Carrer Menorca, 10. Telèfon: 263910 - S'Arenal.

TELEVISORS, vídeos, ràdio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa.

MATERIAL DE CONSTRUCCIO, rajoles i pavimentació. JOSEP MARTINEZ. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

LLANTERNER: Termos elèctrics i de butà. Reparacions de tota casta. Tel. 266961.

TRANSPORTS I MUDANCES HENARES. Carrer Antoni Catany, 4-8-1. Tel. 263364 - S'Arenal de Mallorca.

BORSA DEL MOTOR

VENC FORD ESCORT 1.300, vermell, PM-AB. Tel. 278603.

PANDA 40, PM-AB, facilitats. Tel. 278603.

SEAT FURA, PM-AB, Facilitats. Tel. 278603.

MOTO-CROSS I VESPINOS de lloguer. Carrer Sa Platja, 3. Tel. 267368 - S'Arenal de Mallorca.

RECANVIS DE COTXES de totes les marques a vendre. Tel. 268672.

MECANICA, planxa i pintura. TALLERS VALLESPER. Tel. 413867 - Son Ferriol.

VENC SEAT PANDA 40, PM-AB. Facilitats. Telèfon 241947.

VENC R-5 TL, PM-AG. Facilitats. Tel. 241947.

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlarem. AGENCIA OFICIAL RENAU. Tel. 413867 - Son Ferriol.

IMMIGRANT! ELS TEUS FILLS SON MALLORQUINS EXIGEIX ESCOLA EN CATALÀ

ELECTRÓNICA S'ARENAL TV VIDEO HI-FI

Reparació ràdio-TV-HIFI.
Instal·lacions electròniques d'alarma.
Antenes individuals.
Video-club.
Canonge Mateu Rotger, 17. Tel. 265774.
S'Arenal de Mallorca.

Propietaris de llauts, velers, iots, llanxes i automòbils.
Poden solucionar ràpidament qualsevol averia elèctrica.

Auto-Electric

MOYA

Carrer Berlín, 37 - Tel. 269083 -
S'ARENAL DE MALLORCA.

Petits anuncis

COMPRES I VENDES

RASTRO LINDO
Compra, venda, lloguer, dipòsit, canvi d'objectes usats i d'antigüitats, canvi de panyes.
DEUTSCHE BUCHER TRASTERO ARENAL.
Passatge bus: stop Balneari 8.
Telf.: 260103.

MOBLES PEREZ. Aranyes i llums de tot tipus, mobles clàssics i moderns. Carrer Menorca, 65 - S'Arenal. Tel. 267079.

FLORISTERIA LEAL.
Telèfons: 239183-238012.

MOBLES CASTILLEJOS. Matalassos, canapés Flex, tressillos, mobiliari de cuina, taller de fusteria. Carrer de Castillejos, 1 i 3. Tel. 260580 - Coll d'En Rabassa.

VIATGES

VIATGES XALOKI. Bitllets de vaixell i d'avió. Telèfon: 267450.

VIATGES SPANIEL. Bitllets d'avió i de vaixell (barco). Creditviatge i forfaits. Platja de Palma. Tel. 268100 - S'Arenal. Tel. 265374.

VIATGES KONTIKI. Bitllets d'avió i de vaixell, lloguer de cotxes sense xofar, minitours, preus especials per a col·legis. Avinguda Nacional, 29. Tels. 265900-266535 - S'Arenal de Mallorca.

PERSONALS

SOCIETAT DE CAÇADORS de Son Ferriol. Els dilluns a partir de les 21'30 tertúlia al Bar Jumar, de Son Ferriol.

FADRINA AMB FILLA, cerca home fins a 50 anys, per a relació amorosa. Apartat 161 de S'Arenal.

DIVORCIADA, 33 anys, dos fills petits, sense problemes econòmics, cerca home per a relacions serioses. Carretera Militar, 297-2, de S'Arenal. Carme.

CERC DONA entre 30 i 50 anys per a relació engegadora i antidepresiva. Escriu-me a l'Apartat 125 de S'Arenal. Ref. 113.

JOVE DE 39 ANYS, 1'75 d'estatura, cerca fadrina mallorquina, entre 25 i 35 anys que se vulgui casar. Apartat 144 de S'Arenal.

SEPARAT, 35 anys, negoci, casa i cotxe. Cerca dona per compartir-ho. Me trobaràs al carrer Xadó, 5 - d'Es Molinar. Demana per Manuel.

ENSENYANCES

CENTRE CULTURAL CA'N PASTILLA. Gimnàstica de manteniment femení, aeròbic, gim-jazz, gimnàstica rítmica i taekwondo. Professors titulats. Preus molt econòmics. Local darrera l'església de Ca'n Pastilla.

INFORMATICA, comptabilitat, mecanografia, aula d'estudi dirigit, idiomes. **ACADEMIA OVIDI.** Tel. 260086 - Ca'n Pastilla.

CLASSES D'ANGLES I D'ALEMANY. Carrer Torrent, 23 - S'Arenal. Tel. 269217.

SE DONEN CLASSES de solfeig i piano, hores a convenir. Tel. 266845, matins.

NECESSIT MUSIC per conjuntar i dirigir sonadors de ball mallorquí. Telèfon: 262046.

PERRUQUERIES

ANTONIO Perruquer de senyores. Trassimeno, 16 - S'Arenal.

PERRUQUERIA CATI. Permanents, tenyits, i reflexos. Manicura i pedicura. Torrent, 27 - S'Arenal. Tel. 490439.

ALTA PERRUQUERIA ANTONIO. Pedicura i manicura. Carrer dels Republicans, 1-1.o - S'Arenal de Mallorca. Tel. 267824.

PACO Perruquer i barber. Virgili, 1. Ca'n Pastilla.

JULIA PERRUQUERA. Manicura, pedicura i permanents. Carrer Malbertí, 41 - Coll d'En Rabassa. Tel. 260452.

MM PERRUQUERS. Manicura, pedicura i depilació. Plaça de Sa Font, 1 - Es Molinar. Tel. 273540.

PERRUQUERIA CATISA. Manicura, pedicura i depilació. Cardenal Rossell, 99. Coll d'En Rabassa. Tel. 260324.

MIQUELLA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

PERRUQUERIA VIC. Tractament capilars. Diagnòstic per microvisor. Cristiandad, 17 - Sant Jordi. Tel. 266572.

ENCARNA Perruquera. Coll d'En Rabassa. Tel. 267218.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel. 262065.

LA PASCUAL Perruquera. Platja, 2. S'Arenal. Tel. 264819.

CA'N JORDIES BARBER. Cardenal Rossell, 81. Tel. 262014.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

ROSA I MARI CARMEN perruqueres. Manicura i pedicura. Carrer Tinent Garau Fargas, 30 - Es Molinar. Tel. 276330.

PERRUQUERIA MARIYU. Permanents i canvis d'imatge. Manicura i pedicura. Carrer Mar Jónic, 3 - Les Marevelles. Telèfon: 263014.

SALO DE PERRUQUERIA LINDA. Ca'n Pastilla. Tel. 263927.

ANÍMALS DE COMPANYIA

PRODUCTES PEL CAMP. pinsos, insecticides, animal de companyia. "PAJARERIA" S'ARENAL. Plaça dels Nins, 26, S'Arenal.

CONSULTA VETERINÀRIA Ca'n Pastilla. Dr. M. Perelló. Horari de consulta de dilluns a divendres de 4'30 a 8'00 i dissabtes de 9'30 a 13'00. Carrer Singladura, 11, local 5. Tel. 266630. Urgències: 262747. Venda de productes farmacèutics.

CONSULTORI VETERINARI Dr. Frances Rigo. Horari, de 4 a 8 de dilluns a divendres. Carrer Exercit Espanyol, 23 - S'Arenal de Mallorca. Tel. 267664.

CLINCA VETERINÀRIA S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdaguier, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

RESIDENCIA I ESCOLA d'ensinistrament de cans. Venda de cadells. "CRIADERO LOS VALIENTES". Tel. 662136.

BORSA DEL TREBALL

DONA DE 32 ANYS, cerca feina de cambrera o ferret. Tel. 462509.

NECESSIT JOVE arenaler per fer de cambrer de menjador. **RESTAURANT XINES ORIENTAL.** Joaquim Verdaguier, 12.

GASTRONOMIA

RESTAURANT DEL SOL. Llom amb col i escaldums d'indiot. Carrer de Miramar, 3. Tel. 263667 - S'Arenal de Mallorca.

CAFE "SOMBRER", le seul café français à S'Arenal. Vous, retrouverez votre ambiance et pourrez déguster votre apéritif et notre café filtre. Rue Maria Antònia Salvà, 40. Tel. 266364.

RESTAURANT CARABELA. Cuina casolana. Carrer Salut, 24 - S'Arenal de Mallorca. Tel. 266205.

RESTAURANT CALA BLAVA. Cuina internacional. Obert cada dia. Tel. 263081.

RESTAURANT PORTOFINO. Nous plats per aquest hivern, colomins farcits, conill amb ceba, llomillo al pebre bo i les nostres famoses pastes italianes. Carrer Trafalgar, 22 a la Ciutat Jardí.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas e vinhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

CAFETERIA COSMOPOLITA. Pop a la galega. Peixos, marisc i carns. Vinhos da terra galega. Terra, 44 S'Arenal de Mallorca. Tel. 263099.

RESTAURANT CALA ESTANCIA. Cuina internacional. Peix, marisc i carn. Punta Cala Estància. Ca'n Pastilla. Tel. 267035.

IMMIGRANT!
ELS TEUS FILLS SON MALLORQUINS
EXIGEIX ESCOLA EN CATALA

VIAJES KONTIKI
GAT SA

Vols xàrter a Barcelona, Alacant, Madrid, Granada, Màlaga, Sevilla i Santiago.
Billets de la Trasmèditerrània.
Soliciti informació a altres destinacions.

Avinguda Nacional, 29, davant Foto Lasser.
Carretera de S'Arenal, 58, davant el balneari 7.
Telèfon: 266535 -
S'ARENAL DE MALLORCA

VIAJES SPANIEL
CAT. III

Vols xàrter
Bitllets
Transmediterrània
Vols internacionals
Creditviatge
S'Arenal: Plaça Major, 1
Tel. 265374.
Les Meravelles:
Llaüt, cantonada,
Mar Menor.
Platja de Palma:
Davant el Balneari, n. 1.
Tel. 268100.

MALLORQUÍ!
ALS INSTITUTS I UNIVERSITATS DEL
NOSTRE PAIS S'ENSENYA EN CATALÀ.
ELS TEUS FILLS HAN D'ESTAR
PREPARATS PER ANAR - HI
EXIGEIX ESCOLES CATALANES AL TEU
BARRI

*Boutique
de moda*

**REBUDA LA NOVA
COLECCIO DE
PRIMAVERA**

AVINGUDA NACIONAL, 57 - TEL.: 26.00.73
S'ARENAL DE MALLORCA

**S'Arenal
de Mallorca**
Telèfon: 265005.

EL MILLOR SUPORT publicitari de la seva empresa a la nostra comarca.

Coses nostres

GASTRONOMIA

CAFETERIA SENON. Plats combinats, gelats i begudes a la vorera de mar.AVINGUDA Nacional, 22. Tel. 490005 - S'Arenal de Mallorca.

RESTAURANT JAMAICA. Cuina mallorquina. Carretera Militar, 219. Tel. 262923.

LA PANOGA DEL MACHO. Restaurant dirigit per l'antic propietari de "Paco el Macho". Cuina graciosa i salerosa. Carrer Grúa, cantonada carretera de S'Arenal. Ca'n Pastilla. Tel. 269219.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Meravelles. Tel. 265188.

CA'N QUIRANTE. Cuina mallorquina. Sopos mallorquines, xot rostit. Tel. 265785. Sant Jordi.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un milenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 - Badia Gran.

RESTAURANT EL HOYO. Bodes, batejos, comunions i festes socials. Els caps de setmana obert al públic. Carrer Cabot, 10 i carretera de Manacor, 365. Tel. 271021 - Son Ferriol.

"POLLOS ARENAL", menjars casolans per endur-se'n i menús econòmics. Carrer Trasimena, 41 - S'Arenal. Tel. 261352.

"PEQUEÑO MUNDO". Servei a la carta, cada dia manco els dimarts. Provi el nostre cabrit al forn, toston de Segovia, ossbuc, etc., etc. Buffets i tota classe de serveis a domicili. Batejos, bodes, comunions i dinars de companyonia, celebracions, etc. Son Garcia del Pinar, Coll d'En Rabassa. Tel. 268661.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

RESTAURANT CA'N VERDERA. Els diumenges i festius, obert els migdies. Els dies feners manco els dilluns, obert de 19 a 4 de la matinada. Carrer Parcelas, 52. Devant el balneari 5. Tel. 261057.

GUIA MEDICA

SERVEI MEDIC QUIRURGIC BADA. Igualatori mèdic, servei mèdic d'urgència, A.T.S., injeccions, tensió arterial, consultes ginecologia, làser, ona curta, electrocardiogrames, anàlisis. Centre Comercial "Aldea Blanca" (Bahía Azul). Tels. 238012 - 281313.

CLINICA DENTAL. Dr. Antoni Bonnín i Horach. Carrer Marineta, cantonada Plaça Reina Maria Cristina. Tel. 266018 - S'Arenal de Mallorca.

QUIROMASSAGISTA. Massatges terapèutics i de rehabilitació, artrosi, escoliosi, lumbàlgies, dorsàlgies, ciàtiques, varius, cel·lulitis, mal de cap, estrenyiment, paràlisis facials, etc. Esport Centre Son Verí. Carrer Costa i Llobera, 1. Tel. 263834, S'Arenal de Mallorca.

ÒPTICA S'ARENAL

JA NO CAL ANAR A CIUTAT
PER SES ULLERES O LENTILLES

TEL: 49 00 61

CARRER BERLIN, CANTONADA TRASSIMENO
S'ARENAL DE MALLORCA

Calle Trafalgar, 22
Tels. 26 8818 - 26 6701
CIUDAD JARDIN
Coll de'n Rabassa

P
I
Z
Z
E
R
I
A

PORTOFINO

Hem tancat els darrers mesos.
Tornarem obrir el primer de març amb les
nostres pizzas i especialitats.

CAFE CA'N «PEDRO»
(DAVANT L'HOTEL SANT DIEGO)

TAPES VARIADES

SANT CRISTÒFOL, 5
S'ARENAL DE MALLORCA

TAVERNA - GRILL
«EL CAUCHO»

ESPECIALITAT EN
CARNS TORRADES

CARRER CANNES
CARRER BARTOMEU CALAFELL
TEL: 26.97.64 - S'ARENAL DE MALLORCA

Banca Catalana
Resum de l'exercici

—El Cash-Flow del grup ha assolit la xifra de 15.115 m., amb un creixement del 31 per 100 l'any. El Cash-Flow del conjunt de la Banca ha crescut d'un 19,4 per 100 durant l'exercici.

—Augment de la inversió a clients del 18 per 100 l'any. El quadrienni 1983-86 el grup ha multiplicat el seu volum d'inversió per 2,5, fet que quadruplica

l'increment mitjà del sector en el mateix període.

—Al final del 1986 el grup se situà com el desè Banc del país i el primer dels que tenen la seu a Catalunya, pel seu volum d'inversió.

—El total de saldos creditors del grup s'ha duplicat els darrers tres anys i mig.

—Avenços molt importants en productivitat, que ja situen els

costos de transformació del grup al nivell dels de la mitjana del sector.

La policia enxampa un company seu que havia robat un pis

El policia Agustín Carrasco, adscrit a la comissaria de Benidorm ha estat detingut per funcionaris del grup de robatoris i atacs a la policia com a presumpte autor d'un robatori, comès en un habitatge, de joies i altres objectes valorats en tres milions de pessetes. El policia fou denunciat per la mateixa família objecte del robatori quan ell mateix s'hi posà en contacte exigint una certa quantitat a canvi del retorn dels objectes robats.

La llengua i el taxista

Es de doldre el fet que s'esdevingué el dia 4 de gener d'enguany a Barcelona.

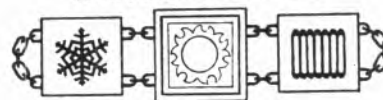
El qual, abreujat, és el següent. Aquell dia, a la una de la matinada, després d'una xerrada amb amics, vaig traslladar-me —juntament amb la meua secretària— des de la Rambla fins a Valldar, amb el taxi matrícula B-8333 GS. Durant el viatge parlàrem simplement de coses banals. En arribar a la plaça de Lesseps, el taxista parà l'automòbil i s'adreçà a mi preguntant-me si jo no era espanyol. Quan li vaig dir la meua nacionalitat, em contestà afirmadament que érem a Espanya i que havia de tenir la boca tancada. Tot seguit baixà del cotxe, obrí la porta corresponent al meu seient i em ventà cinc o sis bufetades. Vaig quedar astorat i sense saber com reaccionar, perquè al mateix temps maltractava la meua secretària amb paraules tan insultants com «puta», repetidament; «puta espanyola» que es venia a un «porc alemany». Els plors i l'estat d'histerisme que va produir en aquesta senyoreta no em permetien sinó d'atendre-la a ella. Aquest fet tan insòlit es completà amb l'exigència que ens féu el taxista de pagar-li mil pessetes («a mi me pagas mil, puta») quan el taxímetre n'assenyalava quatre-centes.

Aquest fet tan penós per a mi podria fer-me canviar l'opinió que tinc de Catalunya si no fos que aquest senyor no va deixar de parlar ni un moment en castellà. Així doncs, m'atreveixo a demanar la publicació d'aquesta lletra, també perquè se n'assabenti la cooperativa de taxistes i faci guardar les bones maneres i conservar una bona imatge digna de la ciutat de Barcelona, que ara va agafant una aparença molt positiva davant la resta d'Europa.

Aprofito aquesta ocasió per a allargar la mà des d'Alemanya i encaixar ben fort amb els quatre mil amics i corresponents que tinc escampats arreu de Catalunya. Eckhard Kockers, membre de l'Associació Germano-catalana (DKG) (Krefeld, RF d'Alemanya).

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES

Instalaciones

ses Cadenas

GAS - CALEFACCIO - AIRE ACONDICIONAT -

ENERGIA SOLAR

CARRER PRADERA S/N - TELEFON.: 26 97 14 - SES

CADENES DE S'ARENAL

FOTO-CINE-ESTUDI

Kamal

Fotocopies a l'acte.
Reportatges foto-cine.
Carnets color.
Industrial
Publicitària.
Material fotogràfic.
Servei de revelat
per a l'aficionat.
Camí de les Meravelles.

Tel. 269416
S'ARENAL DE
MALLORCA

La majoria dels menors marginats són corromputs sexualment pels pares

Antoni Bautista

BARCELONA — En un quadern de cal·ligrafia, atapeint les lletres dintre els rails de les dues línies de la pauta, sense cap hac al seu lloc, un nen de set anys descriu com un mestre li va fer acariciar el penis «fins que va sortir un líquid». Narra també com a la seva germana de vuit anys li va fer «abaixar les braguetes» i la va obligar a fer un felatio. Tot és fals. Aquests dos germans feia sis mesos que vivien tancats a casa seva sota la pressió d'una mare mentalment pertorbada que els va fer creure que no havien de sortir al carrer perquè els violarien.

Aquest és un dels casos que la brigada de menors dels mossos d'esquadra, per ordre del Tribunal Tutelar, ha tractat recentment. Els nens van ser ingressats en un centre de protecció. L'últim

mes —dades del 16 de gener al 16 de febrer— la policia autonòmica ha portat seixanta-un afers de menors. Els successos són de dos tipus: quan es tracta de nens que han delinquit (reforma) i quan són nens que viuen en males condicions físiques o que estan sotmesos a pressió psíquica (protecció). La majoria tenen un rerafons de corrupció sexual induïda pels pares.

Nimfòmanes

i «xaperos»

Una nena de catorze anys és *clienta* habitual de la brigada de menors dels mossos. L'han anada a buscar una pila de vegades —els menors, llevat dels casos més greus, no poden ser ingressats a

centre tancats i a la mínima fan la pirula als educadors i s'escapen. De petita, els pares li van trencar les pautes de comportament sexual i ara és nimfòmana i exhibicionista. Va a oferir el seu cos als negres del Maresme.

Un assumpte que s'està investigant és el d'una nena de sis mesos que va resultar greument lesionada perquè, segons la família, la va violar un gos. La policia autonòmica sospita que es tracta d'un cas d'incest i que l'animal és la coartada.

A Sant Feliu de Llobregat, a un nen deficient mental un grup de brètols el van obligar a menjar excrements i li van entaforar un pal a l'anus. El nen va quedar totalment traumatitzat.

Un home, al barri xino de Barcelona, obligava la dona i les dues filles, de dotze i tretze anys, a fer orgies sexuals. Començaven amb vídeos porno, les emborratxava i després se les emportava al llit.

Molts nens, en fi, segons apunten fonts de la brigada de menors dels mossos d'esquadra, són forçats pels seus pares a fer de *xaperos* per treure diners o ho fan ells per voluntat pròpia, producte d'una infantesa desgraciada. La tarifa habitual és de mil pessetes per masturbar.

La misèria,

denominador comú

La majoria d'aquests fets succeeixen al si de famílies que viuen en la més absoluta misèria, d'on parteixen igualment moltes bandes juvenils i on els nens coneixen la droga abans que la màquina d'afaitar.

Els mossos d'esquadra han portat a centres de protecció diversos menors per salvaguardar-los de les males condicions de vida. S'han trobat, sempre aquest últim mes, amb els casos d'uns nens que dormien en un dipòsit metàl·lic de ciment, al costat de la barraca dels pres, i amb una nena petita que estava pràcticament llençada en un pis ple de deixalles.

Els que seran demà els grans delinqüents, expliquen els membres de la policia autonòmica, surten generalment d'aquests ambients degradats. No és infreqüent enxampar el *camell* menor d'edat amb un parell de paperines d'heroïna a la butxaca, els primers *ionquis* amb la pista de les agulles hipodèrmiques al braç i els primers lladres de cotxes. Un d'ells, conegudíssim i temut a la Barceloneta, es va donar *el piro* del lloc d'internament amb la furgoneta del centre, que va estavellar. Només a l'últim mes, aquest nen s'ha escapat quatre vegades. És la caricatura d'una legislació i, més enllà, tot plegat és la radiografia crua/cruel d'una societat que s'omple la boca parlant de modernitat.

Un dofi mort a Cala Estancia

Just davant el Balenari 0, a Cala Estancia, hi va anar a posar-s'hi un dofi que les ones havien portat per aquests aigües. Sembla que el dofi feia temps que era mort. Midava un metre vuitanta i pesava prop de cinquanta quilos. Feia temps que no es trobaven cetacis morts a les nostres aigües, esperem que no en trobem d'altre fins d'aquí a molts anys.

La passió dels espàrrecs

Joan Rendé i Masdeu

Un dels signes més exactes de la proclamació de la primavera és l'aparició de l'espàrrec boscà. L'espàrrec boscà és un baròmetre natural i molt més objectiu i precís que no el calendari o qualsevol dels aparells premonitors establerts per la ciència. Ho és perquè el seu naixement està subjecte al grau d'evolució del primer bon temps a cada contrada i, per tant, assenyalen la primavera particular i veritable, i no cau en el convencionalisme generalitzador dels indicadors cultes.

La collita d'espàrrecs boscans és a la primavera una cosa molt semblant al que és la collita de bolets a la tardor. De manera que la personalitat del collidor d'espàrrecs és equivalent a la del buscador de bolets, però una mica més frescal i transparent, sense el secret i el ritualisme del boletaire. L'un i l'altre són uns esportistes moderats i una mica escèptics, el que passa és que, per una qüestió estacional, el collidor d'espàrrecs actua de cara al sol, mentre que el boletaire hi va d'esquena, la qual cosa fa de la collita d'espàrrecs una activitat més optimista.

Potser ha estat l'aspecte esportiu i naturalista el que ha donat a la consumació d'espàrrecs un caire auster i no gaire imaginatiu. En general l'espàrrec se serveix bullit i acompanyat de maonesa o vinagreta, o bé en truita senzilla.

Tanmateix hi ha una cuina d'espàrrecs elaborada i que disposa d'una certa tradició. La recepta més casolana que en coneixem és la dels espàrrecs i pèsols a la casolana. Per dur-la a terme cal bullir un manat d'espàrrecs tallats a bocinets de dos dits de llarg. En una cassola a banda, amb un cul d'oli, se sofregeixen una ceba i una tomaca trinxades, amb una fulla de llorer. S'hi afegeixen pèsols tendres desgranats (per a quatre persones) crus. S'hi tira un pols de farina i una llosa de brou d'escudella calent. S'hi posa la sal convenient i una mica de pebre negre. Es deixa coure deu minuts i s'hi afegeixen els espàrrecs barrejats amb una picada catalana autèntica. Es barreja tot plegat al foc i ja es pot servir a taula. Hi ha qui posa al sofregit un pols de sucre, una mica de mantega per comptes d'oli i afegeix a la barreja final tres rovells d'ou desnatats, abans de treure la cassola del foc, però jo trobo aquesta fórmula una mica embafosa.

Sense sortir gaire de la cuina popular, tenim els espàrrecs a la massena. Per a quatre persones, cal disposar de dos manats d'espàrrecs, que s'aprofiten només de la part tova, tallant-ne les cues. Es tiren en una olla amb aigua bullint i es deixen coure vint o trenta minuts a foc viu. Un cop cuits es passen per aigua freda i es deixen escórrer. Es disposen alineats en una placa de terrissa o de pirex, les puntes cap al centre. S'hi escampa per sobre cent cinquanta grams de formatge parmesà ratllat i dues unces de mantega fosa. Poseu la

plata al forn a gratinar. Feu quatre ous ferrats i poseu-los a sobre la plata en el moment de servir-la a taula.

Tret d'aquestes dues receptes i de les formes despallades —que hem anomenat al començament— de menjar els espàrrecs, la majoria de receptes que s'hi apliquen pertanyen a la cuina dandi, no acabo de comprendre ben bé per què.

Els espàrrecs a l'holandesa semblen destinats a comensals de balneari d'aigües medicinals. Per una banda es fan els espàrrecs bullits de la manera corrent —dos manats—. Per l'altra, es prepara una salsa de la manera següent: en una cassola de terrissa a foc lent, s'hi barregen els rovells de tres ous i mitja llosa de brou lleuger i es remena tot, enèrgicament, sense deixar que els rovells es prenguin separatament.

Traieu la cassola del foc abans els rovells no es cuguin i aleshores afegiu lentament a la barreja cinquanta grams de mantega fosa, tot remenant fins que es faci una crema homogènia. Tot seguit, tireu-hi un pols de sal i un raig de llimona. Aleshores tireu aquesta salsa damunt els espàrrecs i no tingueu por que indigestin ningú.

Contra la simplicitat d'aquesta recepta calvinista i la dels ous gran duc, la base de la qual, contra el que ens vol fer creure el nom, són els espàrrecs. És un plat per a iupis i classes fines. Per sis persones, es bullen dos manats d'espàrrecs. Es fan sis ous al salt del tupí, és a dir, que, en una cassola amb aigua forteta de sal i que bulli a bon foc, s'hi tira una copa de vinagre i tot seguit s'hi aboquen sis ous que prèviament hem buidat en sis tasses de cafè; així que les clares es prenguin exteriorment, retirarem els ous amb l'espàtula i els deixarem es-

córrer. Farem sis rodones de pa de motlle amb la boca d'un bol i les enrossirém, amb mantega, al forn suau. Aprofitarem les puntes de la meitat dels espàrrecs a una mida de quatre dits; en prendrem la meitat i en farem sis manadets, els empolsarem amb formatge i els gratinarem al forn viu, amb una mica de mantega. En una placa gran d'enfornar, disposarem les crostes de pa amb un ou sobre de cada una; ho cobrirem amb beixamel, farem una pila al mig amb els espàrrecs sense gratinar i la voltarem amb els manadets dels gratinats; tornarem a escampar formatge ratllat per sobre de tot i ho tornarem a gratinar, aquesta vegada a mig foc. En treure-ho del forn, posarem una rodona de tòfona damunt de cada ou. I, sobretot, no penseu en Eritrea durant els vint minuts següents. Ah! Per acabar, un disgust: els espàrrecs no són la menja inofensiva que volen semblar. Cert que són baixos de calories i que contenen vitamina C. B1, B2, PP i A, però disposen substàncies tòxiques al ronyó i a altres parts de l'organisme i per això resulten contraindicats per als nefrítics. D'aquí ve tota la tragèdia de la Passió d'Esparreguera.

Esbertades i altres coses

Cuida aquesta
plana Tomeu
Sbert

Han començat les obres d'ordenació de la carretera de S'Arenal a Llucmajor. Maquinotes, síquies, clots, dificultats per a transitar i empenyos a balquena. I això que no han fet més que començar.

Aquest estiu serà gros. Possiblement, per anar de S'Arenal a Llucmajor, o viceversa, valdrà més anar-hi per S'Aranjassa o Es Cap

Blanc i Ca's Busso.

—Que no fas llarg, esturment?

—Llarg... curt... Mira sa carretera de Llucmajor a Campos, havia d'estar llista pel mes d'abril. Es a dir, d'aquí a dues setmanes...

—Sí, però... s'empresa no és sa mateixa.

—Que sí, t'he dit! Es tracta de s'empresa que va

fer sa instal·lació d'aigües a Llucmajor i a Manacor...

—“Dragados i Construcciones”? Jesús, Déu meu... que el bon Jesuset mos trobi confessats.

—Però ja voràs que a la fi, aquesta gent haurà après de fer ses obres millor. Ara, amb això de ses autonomies, aquestes coses estan vigilades de més de prop.

Una obra que també s'ha posat en marxa és la del camí de Sa Bassoleta, entre les cases velles de Ca'n Cura i Ses Puntetes de Galdent. Tres quilòmetres llargs d'asfalt a un camí que s'havia convertit en un dels camins veïnats més dolents de Mallorca.

Pressupost de nou milions de pessetes.

Bona notícia, mestre.

—I de Capocorb, que me'n dius?

—Està aturada, la cosa, al manco de moment.

—Però hi ha protestes. Hi ha impugnacions de permisos... no?

—Això diuen, però escolta tu, si interessa i tenen doblers per posar-ho en marxa, ho faran, home. Fer una urbanització ben feta és posar progrés, vida, riquesa al món. I això sempre interessa.

—Però, i ses impugnacions?... ja veus lo d'Es Trenc.

—Tu lo que has de mirar és que Llucmajor, tot solet, té diferents urbanitzacions que no estan acabades ni lliurades a s'Ajuntament. I això vol dir que sobren solars, molts de solars per vendre. I pensa que si fan sa urbanització de Capocorb és afegir a es banyat, home...

—Idò, no és per motiu de ses impugnacions a es permís d'obre per lo que allò està aturat.

—Ca, home... es pensar que qui té es milions per construir té por de perdre-los, i per això provoca impugnacions, fent fora es quatre ignorants.

—No ho entenc, no ho entenc de cap manera. Anem a beure, idò.

I fins d'aquí a quinze dies, estimats lectors.

Altres temps a S'Arenal

Altres temps a S'Arenal, per Sant Jaume, una setmana, veniem a passar gana i perdíem es jornal.

Es vespres, per veure-mos encenfer es quinqués, i és que faltaven doblers i lloc a on gastar-los.

Molts feien de trencadors, altres eren jornalers, moscards n hi havia més, emperò uns bons pescadors.

Abans era cosa fina: Ca's Basté, Ses Enramades, Ca's Botet i Ca'n Trompades, Ca'n Pep Martí i Ca Na Grina.

A l'estiu, llucmajorers, i s'hivern era molt fred, teníem madó Peixet prop de Ca Sa Carbonera, més amunt Ca Sa Poblara i en Jordi s'electricista, l'amo Andreu Canals, ciclista, sempre va guanyar sa carrera...

L'amo Andreu Canals, ciclista, sempre va guanyar sa carrera... sempre va guanyar sa carrera...

(Feta i cantada per en Joan i en Tomeu, el dia de la "II Trobada d'Arenalers Antics.")

Segona Trobada d'Arenalers Antics

Ja és segons any d'això, que al llarg d'una dinada li donam gust a es cor, s'amistat creix, que és lo bo, dins l'encant de sa trobada.

Un trui gros d'arenalers, tot un bull de simpatia que tothom lo que voldria és que encara fossim més celebrant aquest bon dia.

Per això hem d'aconseguir que aquest ambient col·loossal ja mai se torni morir, i cada any vejam venir més gent, més, a S'Arenal.

I una cosa vos diré, supòs que estau convençuts, que aquí es qui no han venguts són ells ets únics fotuts, que noltros ho hem passat bé.

Però de lo que se parla, d'independents, no en sé res. Heu de tenir per entès que jo ja estic compromès. Que si no, em fotrà, es meu batle.

I acabaré sa cançó, acabaré es quatre mots recalcant una il·lusió: sempre més, sempre millor. Salut i molts d'anys per tots!

Tomeu Sbert, març de 1987

AVIS PER ALS VEÏNS DE S'ARANJASSA I SANT JORDI ASSEGURANCES MARE NOSTRUM

Ofereix la nova "Agència Platja de Palma" per a qualsevol gestió en assegurances
INFORMACIO GRATUITA - PAGAMENT DE SINISTRES - PRESSUPOSTS AL MOMENT

Ara més a prop de vostès.

CARRER MARBELLÀ, 39-1.º-local 2.º (Edifici Hotelers).

Telèfons: 267658-265374 i 267654 (Entre balnearis 3 i 4).

En Pere Gil, contra els gonellistes

Els mentiders tenen les cames curtes —segons un vell adagi— encara que a Ciutat s'hagi donat el cas d'uns falsaris que han trescat pel seu compte més temps del que fora de desitjar.

Aquest comentari està motivat per la informació que, a la fi!, ha donat el diari "El Dia" (darrera plana del 5-11-1988) posant en evidència els "grups ultras anticatalanistes", identificant-los com "instigadores de la campanya anti A.P.". Es el tema lingüístic amb fortes connotacions polítiques.

Els qui hem seguit les innombrables cartes al director incomprensiblement publicades a tota la premsa local, fent el joc a les falsedats contingudes en els escrits, no podem deixar, si més no, de felicitar l'esmentat diari per la publicació dels detalls que els interessats en el tema, fa molt de temps que ja sabem.

L'existència d'un "Círculo Cultural Mallorquí" (així, escrit en castellà) com a instrument de descrèdit de la nostra llengua es tan absurd que ells mateixos posarien el

crit en el cel si qualcú tractàs de reivindicar la llengua andalusa. La influència negativa d'aquests escrits ha arribat fins al punt, que persones tan representatives com el president de la Cambra de Comerç caigués en el parany i fes gravar en pedra una inscripció plena de faltes d'ortografia amb l'agreuja que després del ridícul volgués endosar les culpes al marbrista. O el cas del recalcitrant batle de Binissalem amb el text d'un monument que ha resultat ès ser dedicat a "los picapedra", personatges prehis-

tòrics de la T.V., i no als picapedrers de Binissalem que era el prístin objectiu.

Seria convenient que l'exemple de "El Dia" transcendís als altres tres diaris i a les ràdios locals en el sentit de deixar de donar suport a la campanya que el temps jutjarà com el summum de la manca de coneixements o, dit més clar, de la ignorància. Dia vendrà en què els estudiosos es faren creus que en la nostra època s'haguera pogut viure el fenomen gonellista. Ha arribat l'hora que l'enterem del tot i quedi com una anècdota més de la transició.

manya les patates son "Kartoffen", molt més fàcil els resulta dir-ho en mallorquí que és quasi igual que en castellà. Tot és qüestió de provar-ho. Per això els partits haurien de tenir en compte no incloure cap element en les llistes de candidats que no tengués ben clars aquests conceptes a fi d'evitar inconveniències com el cas de l'esmentat batle de Binissalem, contrari a la postura del president de la Comunitat Autònoma i que també ho és d'A.P. I dic això perquè el presi-

dent Canyelles fou protagonista d'un fet desconegut per molts de mallorquins i que jo he arreplegat de testimonis de primera mà. En el mes de juny passat, a la localitat valenciana de Santa Anna de Alba amb motiu de l'obertura de la campanya electoral el president Canyelles feu acte de fe de la catalanitat de la nostra llengua amb el consiguient rebombori perquè a València A.P. encara no té clar la del seu dialecte. Sortosament a Mallorca ja hem superat aquesta fase i podem dir que el gonellisme està a les darreretes.

Amén.

Pere-Gil

GONELLISTES

Es mallorquí-català,
flors d'un mateix ramell
han sofert es desgavell
provocat pe n MARTORELL
que mai no sap de que va.

I si parlam de'n CORRO
vet quin altra gonellista!
que és home de poca vista
com tots es d aquesta llista
que ara mostren es llautó.

Ja ho diu Madò Benvista:
"Tot això és gent centralista".

GONELLISTES

Contra mil i un Congressistes
vareu fer ses potedetes,
gent de ses ultradretes,
qualificats gonellistes.

Desfressats de mallorquins
amagat d'uis es verí
però es cap i a la fi
sou pitjor que ets escorpins.

Ja ho diu Na Xesca Anglada:
"Sa nostra llengua és sagrada".

PALMA BOWLING CENTER

Cardenal Rosell, 64
Coll d'En Rebassa

Si t'agrada jugar a "bolos" amb la teva família i els teus amics en pla seriós, a cinc minuts de Palma i de S'Arenal, tens allò que esperaves.

Vuit pistes totalment automàtiques, darrer model AMF, prosho, per adquirir qualsevol element per la pràctica d'aquest bell esport. I una sala de projeccions, on, podràs admirar als teus jugadors favorits. T'oferim, també una sèrie de cursets per aprendre noves tècniques, o per perfeccionar el teu estil a fi de fer de tu un

bon jugador. Però encara hi ha més coses.

Un servei de guarderia infantil a fi que puguis jugar tranquil, sense preocupar-te dels petits. I un servei de bar-restaurant amb àmplia i selecta carta de menú.

Aparcament fàcil als carrers veïnats i només a cinc quilòmetres de Palma i de S'Arenal, al Coll d'En Rebassa.

PALMA BOWLING CENTRE, per a aconseguir un bon "strike".

Els propietaris de cases i solars de la Urbanització Bellavista de S'Arenal, se reuniren la setmana passada per firmar una instància al batle de Ciutat, demanant l'execució del Pla Parcial Bellavestia pel sistema de cooperació. Tots els assistents varen firmar. Els qui encara no ho han fet, ho poden fer i dins tres mesos poden començar les obres que se faran en tres fases de un any cada una. Els qui no tinguin dobbers, que no s'assustin que podran pagar en deu anys.

El CDS, Centro Democràtic Social, va inaugurar amb una festeta el seu local social a la Plaça Major de S'Arenal la setmana passatda. A la fotografia, el president de la agrupació llucmajorera, senyor Rabasco, acompanyat de directius de Ciutat.

Equip del S'Arenal, Tercera Regional Grup A. Van segons a la classificació general amb 27 punts.

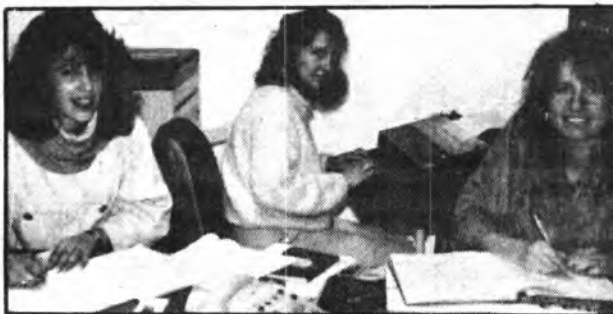

Els mestres de l'Escola Pública de Sant Bartomeu de S'Arenal organitzaren un curslet d'educació vial durant els darrers dies de Carnaval.

El camió PM-153141, conduït per Biel Puja-des de S'Arenal, quan passava per la rotonda de la depuradora, va arrolar el Seat Panda PM-704145, conduït per Enric Ventura i Llorenç a qui acompanyava la seva dona Margalida Julià. Els dos ocupants del cotxe varen quedar malferits. En qüestió de minuts, varen fer acte de presència, la Policia Municipal de Llucmajor, la Guàrdia Civil de trànsit, els bombers de S'Arenal i els soldats de la Creu Roja de Ca'n Pastilla, que transladaren els ferits a Son Dureta. Un accident que ha donat molt a parlar a S'Arenal, on els dos ancians accidentats eren coneguts, ja que tenen casa a Cala Blava. El conductor del camió estava desolat malgrat no tenir cap culpa, ja que el cotxe accidentat havia botat l'estop. Dies més tard, hem sabut que els dos ferits s'estan recuperant dels seus traumatismes.

Una ciutadana i dues llucmajoreres, són les secretàries tècniques de la Associació d'Hotelers de S'Arenal. Si són tan eficients com guapes, la cosa ha d'anar be per força a les oficines d'aquesta associació.

Na Consuelo i na Maria del Real, dues germanes gallegues que viuen al carrer Gran i General Consell, de S'Arenal, s'ha trobat de sobte dins la misèria. L'home de na Consuelo ha fugit de la casa i les ha deixades amb la pensió de na Maria, que es invalida, necessita oxigen per respirar i cobra 31.400 ptes. Les dues dones han de pagar lloguer a mes de totes les altres coses necessàries per viure. Caldrà que els areners i les autoritats les ajudin.